

Yeniden • • • Millî

MÜCADELE

A.P.

NEREYE GİDİYOR

KOZMO-
POLİTİZM

MİLLÎ
HAYAT

MİLYONLARIN PARTİSİ

SAHİPSİZ KALAMAZ

27 EKİM 1970

SAYI: 39

Dış İşleri Bakanlığının Dikkatine El - Fetih Komünisttir

Biliyoruz ki bugün Beynel-milet Yahudilik bütün millette rin estirleştiği bir cihan hakimiyeti için, iğfal etmediği millet, Dünya üzerinde yok denecek kadar azdır. Yahudinin en rahat yaşayabildiği rejim olan Komünizm bizzat Yahudi Liderler tarafından yegertilmektedir. Ve bugün Orta - Doğu'yu karıştırmakla Arap ülkelerini de Yahudinin rahatlıkla geçinebileceği komünist rejimle içine itmek gayesindedir. Bunda da maşa olarak maske bir teşkilât El - Fetih kullanılmaktadır.

Ne yazık ki son Diyarbakır hadiselerinde gerek Dışişleri bakanlığından gelen yazıda ve gerekse İhan Selçuk bir yazısında El - Fetih teşkilâtının komünist olmadığı İsrailîleri Filistin'den çıkarmak için (!) Mücadele eden Milli (!) bir teşkilât olduğunu belirtmişlerdir. Dışişleri bakanlığından gelen bu yazı kuvvetli bir delil sayılarak 11 anarşist iki saatlik bir duruşmadan sonra serbest bırakılmıştır.

Gafiller uyanın! El - Fetih milli bir teşkilât değil Komünist bir teşkilâttir. Zira bu teşkilâtı başındaki Yasser Arafat ın kimliği hakkında 25 Ocak 1970 tarihli EPOCA dergisinde çıkan yazı son derece şaşırtıcı fakat gerçektir. Bu habere göre:

«Teşkilâtın kurucusu Yasser Arafat'dır. 42 sene evvel Kudüs'te doğmuştur. ANNESİ YAHUDİDİR. EL - Fetih'in seçme elemanları Çinde eğitim görmüştür.

Yine Associated Pressin 8 Kasım tarihli bir haberine göre ise «Arafat Küba gerillalarının tekniklerini incelemiştir»

Demek ki bağında hergün Pekin ve Moskova gezileri yaparak büyük babalarına danışan Yahudilerin bulunduğu bir teşkilât asla Milli olamaz. Yasser Arafat'ın Yahudi, Dr. George Habbaş'ın bir kristiyan olduğu ortadayken El-Fetih'in milliliğinden bahsetmek gülünçtür.

Yine bu teşkilâtın, Dışişleri bakanlığından gelen yazısında

İsrailîleri Filistin'den çıkarmak için Mücadele eden bir teşkilât olduğu belirtilmiştir. Deriz ki:

31 Aralık 1969 tarihli Yeni Gazetede (L'ORIENT) den alınan bir yazıda Yasser Arafat: «Sanıldığının aksine, asırlar boyunca beraber yaşadığımız ve hatta Nazilerin katliamı sırasında koruduğumuz Yahudi toplumuna karşı herhangi bir kinimiz yoktur» demiştir. Yine aynı tarihli aynı gazetede. «Bizim esas amacımız da Filistinlilerin eski topraklarına kavuşmaları ve bu topraklarda eşit haklara sahip YAHUDİ HRİSTİYAN ve MÜSLÜMAN'lardan müteşekkil bir Demokratik Filistin Cumhuriyetinin kurulmasıdır» demiştir.

Sayın hariciyecilerimiz Hani nerede Yahudileri Filistin'den atmak? Nerede kaldı? Böyle bir beyanat hariciyecilikle hiç bir zaman bağdaşamaz.

UYANIN.

Zeki Cebanoğlu
AFYON

Beyşehirlileri Dinleyin

Biz ızdıraphıyız. Bir taraftan imanımız giderken, diğer yandan aç ve perişan oluyoruz.

Bundan 8-10 yıl önce her birimiz 5000 lira verip av tüfeği imali için takım ve malzeme aldık. Her aile kendi evinin altında bir tüfenk sanat dükkanı açtı. Her üç günde bir silah yapıp ve bunu ortalama 150-200 lira arasında satardık. Ve kendi ocağımızda çocuğumuzun çocuğumuzun başında çalışır ve rızıkımızı temin ederdik. Tüfenk imal ettiğimiz zamanlarda demir ucuzdu. Bu yüzden piyasa sada tüfenk iyi para getiriyordu. Hatta yurt dışına bile silahlarımız gidiyordu. O zaman ilgililer bu iş kendileri yapmış gibi onur ve gurur içinde bizim yanımıza gelir, övünürler di. Tüfenk bayramları tertipleyip, bu bayramlarda bize nutuk atarlardı. TRT yanımızdan hiç ayrılmaz, devamlı röportajlar yapardı. Ama şimdi demir fiyatları o kadar arttı ki... Si-

Söz Verdi Döndüremezsın

Şişme! Ey Lenin'in oğlu Marx'ın torunu kızıl uşak, Yaptıkların yetti artık, hesap günü geldi dünde bak! Uyaniyor artık bu büyük millet, gaflet uykusundan Soracak elbet sana hesabı, kuşkun olmasın bundan. Millete yaptıkların kalacak mıydı sandın? Paraya ve şehvete kanıp, kızıla zağarlık yaptın. Bu VATAN'ı satmak istedin, yoldaşın kızıl zalime. Yalandın bu zamana kadar, sığınacaksın şimdi kime? Masken yırtıldı artık, aldanacağım mı sanıyorsun? Yazık sana maskara, uyutamazsın, aldanıyorsun. Sen, o yaldızlı yalanları, gitte babana yuttur. Sen ki; Dil uzattın bayrağa, millete, dine ve inanca,

Takıyordun az kalsın, mü'min millete kızıl bir kanca. Kopukları topla başına bakalım ne yapacaksın. Belli, zaten biliyorum, sonradan Marx'a tapacaksın. Ne halin varsa gör. Dışarı defolup milleti bırak. Bu millet imanlıdır, senin dediğinden çok irak. O zağarlık senin babandandır, çok görmem bunu sana Küfredersin bu millete, lakin sövdürürsün anana.

— Sizin karılar da içki içer değil mi militan?
— Evet içerler, ne olmuş ki? hem de her verde her an
— İçki içenler benliğini kaybeder, hal değil bu hal.
— İsterse zina yapsınlar, onlar da insan, gayet normal
— Öyleyse hepiniz piçsinizdir, babanız kayıp,
— Yââ... Utanmıyormusun iftiraya, sakalın var ayıp,
— Anan zina yapıyormuş kendin söyledin biraz önce.
— Haa... onun adına zina denmez «flört» tür adı bizce
— Bu VATAN'ın evladı değilmisiniz be miskinler siz?
— Evladiyızdır amma... karı, kız, vermiyorsunuz ki siz
— Evli değilmisiniz? Namussuz kopuk, kendi karın

nerde?
— Evliyim, Neden sordun sen, fakat kim bilir şimdi

nerede?
— Kendi karının gittiği yerleri bilmiyormusun sen?
— Benim karımdan sana ne, karımın kahyasımın sen?

Bu mübarek vatanın ne diye evladiyız diyorsun? Hürüz diyerek bin bir çeşit ahlâksız nane yiyorsun. Temiz, ahlâklı, namuslu kızları kırletiyorsun. Bundan dolayıdır ki Allah'tan lanetleniyorsun. Sen ondan gelen imanlı sesi dinle, duy ki öğren sor. And içiyor Allah adına, imanlıca bak ne diyor: O benim milletimdir, asla sana boynun eğmevecek. Öldürsen bile bu dil susmayıp HAK'kı sövlevecik. «Kuşkulanma ey yobaz, ey satılmış devrimbaz, Döndüremezsın onu, nur yüzlü alnı beyaz, Bu topraklar onundur, derva kadar kan verdi. Çiğnetilir mi zalime, PEYGAMBERE söz verdi.»

Tahir YÜKSEL
Yozgat Lisesi

Sağ Yumruğu Sıkacağım

Ben artık inandım dönmek yok
Adadım canımı millete caymak yok
Yaşıyorum ideolojiyi taviz vermek yok
Ezilsem de imanla sağ yumruğu sıkacağım

Zafer zafer üstüne kazanmazsam ben
Kahpe moskoftan intikam almazsam ben
Esir Türk illerine hürriyet götürmezsem ben
Kurşunlara dizilsem de sağ yumruğu sıkacağım

Zafere doğru emin ilerliyorum millette
Dedemin kanlı mirasım koruyorum millette
Cihat bayrağını açıyorum millette
Zindanlara atılsam da sağ yumruğu sıkacağım

Dalgalanacak semalarda bayraklar
Sancaklar üstüne dikilecek sancaklar
İnanan milletimindir ancak şafaklar
Vurulsam da sağ yumruğu sıkacağım.

ÖMER YILDIRIM
AFYON LİSESİNDE ÖĞRENCİ

lahlarımıza pazar bulamaz olduk. Bilhassa son iki yılda 150-250 lira arasındaki fiyatlar 80 ile 120 lira arasında dolaşmakta.

Baktık ki yaramıza melhem sürecek yok. 5000 liraya aldığı mız toplu malzemeleri ve takımları parça parça sattık. Bu sefer 500 Mraya tabl. Bütün dükkanlar kapandı ve ahrı yapıldı. Ondan sonra ırgatlaşmaya, İzmir, İstanbul, Antalya diye düştük yollara. Evlatlarımız la beraberdik önceleri. Ahişak ların kontrol edebiliyorduk. Şimdi baba bir yere, delikanlı yeni yetişen eğıl bir yere. Şimdi ırgatlaşmak üzere dağıldık.

İlgililerin ilgisizliği yüzünden sanatımız tar ü mar oldu. Ocağımız dağıldı. Sadece işin maddi cephesidir bu. Köyden şehirlere inen delikanlı oğullarımız neyin ne olduğunu, doğrunun ne, eğrinin ne olduğunu anıyamadıkları için sinemalarda, tiyatrolarda, isimleri sayısız fuhuş evlerinde kendilerini

buldular. Gençcek ömürler fuhuş yuvalarında erir gider durumda. Bütün bu anlattıklarımız ve gördüklerimiz ilgililerin lâkaydsızlığı yüzünden.

Şimdi de bizim bu ızdırabımızı istismar etmek isteyen acaip kılıklı insanlar türedi. Yok «emeğinizi karşışğını, alamıyorsunuz, eyek siz burjuvalara karşı olmalısınız» falan diye rek, milleti kandırmaya çalışıyorlar.

Hani bize bir zamanlar bayramlar tertipleyip nutuk atarlardı? Hani iyi günlerimizde yanımızdan ayrılmayan TRT A-talarımız boğuna dememister ya! «Düşme, o zaman dostları düste görürsün.» Bizim dostlar düşümöze bile girmez oldular. Şimdi biz, acaip kılıklı, saçı başı karışmış tipsiz insanlarla baş basa kaldık. Ama bütün bu ızdıraplar unutulamaz. Çünkü millet, intikamında mil ruru zaman tanımaz.

YUSUF KENDİR
30 PAZAR KÖYÜ ADINA
GENÇEK NARİVİST
BEYŞEHİR-KONYA

Milletin iman, ahlâk, kültür
tarih ve menfaatine bağlı
haftalık siyasî
MİLLÎ DAVA MECMUASI

Yıl: 1 — Sayı: 39

SAHİBİ
Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR
A. Selim Arkoç

Devamlı Yazı Kadromuz
AYKUT EDİBALI
YILMAZ KARAOĞLU
NECMEDDİN TURINAY
SABAHADDİN ERİŞ

İDARE YERİ

Babiâli Cad. No: 50/4
Cağaloğlu — İstanbul
Telefon: 27 73 10

DİZGİ
Şen-AI Matbaas

BASKI
Güneş Matbaacılık T.A.Ş.
Cağaloğlu — İst.

ABONE ŞARTLARI

Bir Senelik: 70 Lira
Altı Aylık : 35 Lira
Üç Aylık : 18 Lira

FİATİ: 150 KURUŞ

AP Milletin Sesine Kulak vermelidir

A.P. Genel Kongresi bir kaç gün önce sona erdi. Bu kongre tahmin edilen şekilde Süleyman Demirel'in büyük bir çoğunlukla, tekrar genel başkan seçilmesi ile neticelendi. Görünüşte Süleyman Demirel büyük bir zafer kazanmıştır. Ancak bu zafer geçici ve görünüşte bir zaferdir. Başta bay Demirel olmak üzere, A.P. bu netice üzerinde hiç bir hayale kapılmayarak düşünmeli ve gerçeği kavramalıdır.

A.P. dayandığı kitle itibarıyla müslüman halk çoğunluğunun partisidir. Mahiyeti itibarıyla bir doktrin partisidir değil, bir kitle partisidir. Bu gerçek bir partinin dayandığı kitlenin maddi ve manevi ihtiyaçlarına uygun düşmesi icap ettiğini gösterir. Müslüman köylülerin, işçilerin ve esnafın partisidir, yakın bir istikbalde korkunç bir yalnızlık içine düşmemek için halka dayanmağa mecburdur.

Ayrıca 1960 ihtilâlinin neticesinde yıkılan D.P. yerine kurulan A.P. Türkiye'de İslama bağlı milliyetçilerin eseridir. Bu tarihi bir gerçektir. Bugün Süleyman Demirel'in çevresinde yarın ise nerede olacağı meşhul bir gurup, A.P. kuruluş sancılar çekerken nerede idi? A.P. C.H.P'nin himaye ettiği komünist militanların saldırıları ile yerle bir edilirken, bugünün devletlerinin bir kısmı Y.T.P'nin bir kısmı M.P'nin saflarında iktidar şansı arayan basit politikacılar değil mi idi? Bugünün şakşakçılarının bir çoğu İnönü'den ışık beklemiyor muydu? D.P'li büyük halk kitlelerine gerici, kuruk yaftalarının yapıştırıldığı günlerde onları, siyasî kanaatleri ne olursa olsun İslama bağlı milliyetçiler müdafa görevini yüklenmediler mi? D.P'nin bütün idarecilerine, çarşaf, çarşaf gazete sahifeleri dolusu, en adi hakaretler savrulurken, vicdan ve millî birlik duygusunun gereği olarak, İslama bağlı milliyetçiler her devrin mahkûm ve mazlumu olmalarına rağmen, hakkın dili olarak ortaya çıkmadılar mı? Bunlar en kesin tarihi gerçeklerdir. Ve bu gerçekler gösterir ki, A.P. müslüman halkın ümid bağladığı ve İslama bağlı milliyetçilerin kurduğu parti idi.

Bu hatırlatmalara bazıları diyecektir ki, politikada vefa hissinin yeri yoktur. Biz ise böyle bir cevaba çirkefle bulanmış, iğrenç bir oportünizmdir diyeceğiz. Başlangıçta söylediği fikri, so nunda reddeden; söylediği ile icraatı bir birine uymayan adam adlı bir bulacak bezinden daha aşığadır. Millete rehberlik bulacak gerçek kahramanların, ve mesuliyetini müdrik olanların hakkı ve vazifesidir. Yoksa kulis ustalarının kirleteceği bir mevki değildir.

A.P. kongresi gerçik Süleyman Demirel'in başbakanlık zaferini perçinlemiştir. Ama A.P. nin kesin olarak halktan kopuşunu ve İslama bağlı milliyetçilik ananesinin tasfiye edildiğinin de başlangıcını teşkil etmiştir. Bu ise milletin ümid bağladığı A.P. için en büyük kayıptır. Bu başlangıç sonun başlangıcıdır.

A.P'deki bu kesin tasfiye, A.P'ye karanlık bir istikbal hazırlıyor. Yakın siyasî tarih ibret olmak için tetkiki edilince, bu hüküm bütün acılığı ile vuzuh kazanır. Talat paşayı Dönme Cavidi, Cemal paşası ve nihayet Celâl Bayarı, son yüz senelik tarihin ibret alınacak âkibetlerini hatırlatıyor.

Bir darbe ile iktidara gelen ittifak terakki, beynelmîl yahudiliğin kamçılacağı bir beygir gibi hareket etti. Kendisini iktidara getiren masonluğun kardeşçe yardımı devam edip gidecek zannetti. Millete sırt çevirdi. Ve korkunç âkibetini bu mason uşaklığının durduracağını zannetti. Korkunç bir İslâm düşmanlığını sahte bir milliyetçilik duygusu ile cihalyarık koskoca imparatorluğu yok etti. Bir mason olan Talat paşa İtalyanların Trablusgarb'a yaptığı çıkarma hareketi-

ni duyunca, İtalyan masonlarının masonik kardeşlik duygularını yitirdiğini söylemekten başka bir şey yapamadı. Akıbeti ise bir ermeni kurşunu ile millete zarar vermektense başka bir işe yaramayan hayatına veda etmek oldu. Bu, ibret alınacak âkibetlerdendir. Ve verdiği ders de şudur. Hiç bir politikacı, ister silah isterse kulis komplosu ile iktidara gelmiş bulunsun, Masonluğun himayesi- ni güvenmemelidir. Zira bu kuvvet işine yaramaz hale gelmiş adamın akıbeti ile hiç ilgilenmez.

Ders alınacak başka bir misalde şudur. Kaşerlenmiş bu ittifak, namı bir din ve milliyet düşmanı Celâl Bayar'ın bilinen veya bilinmeyen akıbeti... İttihat terakki müfettişi olduğu devirde en büyük zevki tiyatrolara hoca doldurup, sakallarını kesmek ve sarıklarını ayaklar altına almak olan bu Celâl Bayar da masondu. Ve iktidarı kesin bir mason desteğine borçlu idi. İşte bu Celâl Bayar, 1960'ın baharında beklediği sürprizlerle karşı karşıya idi. 1959'da toplanan sionist kongresi üç hükümetin düşürülmesi kararına varmıştı. Türkiye, Güney Kore ve Güney Afrika hükümetlerinin yıkılması kararlaştırıldı. 1967'den itibaren milletin yönelen Menderes, Celâl Bayarın markajından kurtulmuş bulunuyordu. Başbakanlığa mani olmak için yapılan entrikalar netice vermemişti. İktidar, kozmopolit mason uşağı kadronun avuçları arasında uçuyordu. Menderesli markaj görevini yerine getiremeyen mason kadrosu da tasfiye edilecekti. Korkunç bir iftira kampanyası başladı. Gayri millî basın ve İnönü bu savaşı sürdürdü. Ve buhranlı yıl 1960 a gelindi. İşte bu sırada teşkilatsız halk Mendereslin yanında olmayı bir görev bildi. Ankara sokaklarında C.H.P'nin tertiplediği gösterilere karşı, toplanan müslüman halkı gören Celâl Bayar «gericilerin yardımına ihtiyacın yoktur.» diyebiliyordu. Sonra mazlumu yanında olmak duygusu içinde, D.P'nin akıbetine ağlayacak müslüman halka karşı duygusu buydu. Celâl Bayarın.

Ama akıbeti ne oldu, bu adamın. İpten yaş fazlalığı sebebiyle ve zorlukla canını kurtarmak... On sene boyu sürebilen, devlet başkanlığı saltanatının sonu, rica minnet ipten kurtulabilmek olmuştur. Ve bugün bir hiçtir. Talat paşası gibi...

Bilinmelidir ki, Kongrede söylenen yaldızlı laflar, hiç bir başarılı icraatın ifadesi değildir. A.P. bugün halkla, gençlikle bağlarını koparmıştır. Gelmiş komünizmin nefur ilerleyişini durduramamıştır. Türkiye ne İktisadi, ne siyasî ve ne de içtimai buhranını halletmiş değildir. Kananayan bir yara Kıbrıs, ızdırap kaynağı esir Türkler, gelişen komünizm, ekonomik bir intihar Ortak pazar, Türkiye'yi felce uğratan ekonomik istismar silahlarını dışardan alan bir Türkiye... İşte vatanın manzarası budur!

Millet politikada Celâl Bayar ananesinden bıkmış, usanmıştır.

Millet %45'e varan seçimlere iştiraksizliği ile, günlük, basit, kulisli politikaya nefretini ilân etmektedir. Millet, ideallerine tam sahip siyasî kadronun özlemi içindedir. Türkiye siyasî İbresi, millî mücadelenin istikametini gösteriyor.

Millet büyük uyanışa başlamıştır. Büyük uyanışın hareketi şimdiden duyulmağa başlamıştır. Çünkü millet, eski azamet ve şevketine ulaşma hedefinde yol almaya başlamıştır.

Millet parti kongresini kazanacak liderler değil, milleti zafer, büyüklük ve şeref sahiline ulaştıracak liderler bekliyor Yakındır!

Yeniden Milli Mücadele

Adalet partisi nereye gidiyor ?

KONGRE NASIL GEÇTİ?

21 Ekim Çarşamba günü başlayan Adalet Partisi 5. Genel Kongresi üç gün devam etmiş ve Cuma günü sona ermiştir. Kongreye 1508 delege katılmıştır.

Kongre, geçen sayımızda da tahmin ettiğimiz gibi sakin geçmiş ve beklenen netice çıkmıştır. Kongrede daha başlangıçtan itibaren sezilen husus Demirel etrafında bir propaganda unsurunun varlığı ve buna muhalif grubun mevcut bulunmaması durumudur. Hakikaten, bu durum daha kongreye öncesinden başlamış, bitinceye kadar sürmüştür. Delegelerin Demirel'in konuşmalarını ayakta alkışlaması, kongreye katılanların tutumunu açıklamak bakımından kafidir.

Çankırı Milletvekili Nurettin Ok tarafından yönetilen kongre, Demirel'in açış konuşmasıyla başlamıştır. Demirel, üçbuçuk saat kadar süren konuşmasında daha çok; parti içi çekişmelerden, kendisine muhalif gruplardan, Demokrasi'den, Türkiye'nin kalkınma hızından, Ordu'dan, AP'nin zaferinden, çeşitli partilerin oy sayılarından ve buna benzer şeylerden bahsetmiştir. Demirel'in bütün sözleri, istisnasız, tasvib görmüş ve alkışlanmıştır.

Demirel'den sonra faaliyet raporu ve muhalefe raporu müzakere edilmiş ve herhangi bir muhalefet bahis konusu olmamıştır. Küçük kışlar ise hemen cevaplandırılmıştır.

İdare heyetinin ibrasından sonra, Temel Meşaleler Konseyi'nin hazırladığı ve Demirel'in konuşmasının maddeleşmesinden ibaret olan kararlar, Demirel'in konuşmasıyla beraber kabul edilmiştir.

Bütün kongre esnasında delegelerden sadece alkışlar yükselmiştir. Bunun dışında, Demirel'in konuşmasında, faaliyet raporunda ve kongreye sunulan kararlar hakkında herhangi bir konuşma yapılmamıştır. Yalnız hazırlanmış intibahı veren birkaç delege, Demirel'in şahsına medhiye söylemeyi ihmal etmemiştir.

Nihayet kongre, Demirel'in 1425 oyla genel başkanlığa getirilmesiyle son bulmuştur. Oyların 28 tanesini Hayri Domanıç, 15 ini Aydın Yalçın 9 tanesini aday olmadığı halde Faruk Ilgaz 1 tanesini de, aday olmadığı halde Ali Nalili Erdem almıştır. 30 tane de boş oy çıkmıştır.

KONGRE ÖNCESİ OLAYLAR

Daha önceki sayımızda da belirttiğimiz gibi, kongre öncesi, bir hayli hareketli geçmiştir. Bazı şehirlerin delegeleri kabul olunmamış, bazı il ve ilçelerin başkanları ihraç edilmiştir. Demirel'in karşısına bazı başkan adayları çıkmıştır. Fakat bunların şائبeli oluşları yahut da belirli bir şahsiyetleri bulunmayışı dolayısıyla başkan adayı olmaları Demirel'in işine yaramıştır. Tam kongreye birkaç gün kala Meclis Başkanı Feriuh Bozbeyle Başkanlıktan istifa etmiştir. Bu arada AP'nin en zor günlerinin insanları 26 lar, yeni bir parti kuracaklarını açıklamışlardır. İşte AP 5. Kongresinin vuku bulacağı ortamın öncesi böyleydi.

Ayrıca AP. Kongresini mütalaa ederken, 1 Kasım'da açılacak olan meclisi, bu meclisin şu an başkansız oluşunu, parti yönetim kurulunun kongre esnasında aldığı şekilden memnun olmayan ve parti kongresini bekleyen bir grubun partiden ayrılması ihtimalini, bu ayrılıştan sonra iktidar partisinin çoğunluğu ne derece sağlayabileceğini, sağlayamazsa durumun ne olacağını, meclisin bu kritik anından istifade etmek isteyen olan komünist teşkilatların hareketlerini, iktidar partisi düşer, diğer milliyetçi partilerde çoğunluğu sağlayamazsa - ki şimdiki durum böyledir - meydana gelecek ortamı, evet bütün bunları düşünmeli ve AP. Kongresini bu açıdan değerlendirmeliyiz. AP. Kongresini bu açıdan değerlendirdiğimiz zaman acaba durum nedir?

AP. KONGRESİ BEKLENENİ VERMİŞ MİDİR?

Şunu hemen ve katıyetle belirtelim ki, AP. kongresi ümid edilen neticeyi vermemiştir. Netice bakımından böyle olduğu gibi, cereyan ettiği yönünden de böyledir. Bugün millete iktidarlalık mevkiinde bulunan ve milyonların oyunu temsil eden AP. kongresi böyle olmamalıydı. Bin beşyüzü aşkın delegeyi, herhangi bir fikir kaygusundan mahrum, zevkli bir maçı alkışlayan insanların basit his ve heyecanı içinde ve bir insanın şahsına olan bağlılığın veya bağlı görünmenin verdiği kölelik duygusuyla hareket ediyor görmek, millet namına bizi üzmüştür. Gönül isterdi ki, ikinci defadır, milletin emanetini taşıyan insanların herbiri, kongreye, bir millî meselemizi millî ızdırabımızı getirsin. Çözüm imkânını bulamamaları bile, hiç olmazsa böyle bir ızdırabın varlığı bilinsin. Ama heyhat!.. Güllük - güllistan-

lık bir memlekette, zevk ve eğlencenin coşturduğu insanlar... AP. kongresinde toplanan delegeler böyle görünüyordu.

KONGRENİN GÖRMEDİĞİ MİLLÎ MESELELER

Türkiye'nin hakikaten cennet vatan olmasını, insan ne kadar istiyor. Fakat bu gaye için önce ızdırab ve buhranımızı, sebeplerini ve kuruluş yollarını bilmek gerekir. Zira ızdıraptan bihaber olan halinden memnundur İslah edeceği bir şeyi yoktur. Ama Türkiye'miz öyle değil. Türkiye'miz bugün buhranın kışkacına düşmüş, millet düşmanlarının ihanetine uğramış büyük bir imparatorluğun yetimidir. Ve meseleleri vardır. Evet. İnkâr edilmez ki Türkiye'nin meseleleri vardır. 10 seneden beri gövdesi millet tarafından beslenen, beş seneden beri, milletin bir kâbustan kaçarken sığınmak istediği iktidar olan AP'nin kongresi bu meselelere bigane kalamaz. Biz, mes'uller duymazsa, tarihe geçsin ve millet bilsin diye kongrenin görmediği meseleleri sıralamak istiyoruz.

● Türkiye'de siyasî hayat :

A.P., milletin çile çektiği ve mutlaka kurulmak istediği bir devrenin neticesidir. Çeşitli

— Bir zamanların İçişleri Bakanı Sayın Faruk Sükan şimdi kendi partisinin dışındadır. Masonluğun plânlı gayreti şimdiye kadar kimleri harcamadı?

— Meclis başkanlığından istifa eden Ferruh Bozbeyle. Kendisini şimdi hangi vazifelerin beklediğini düşünüyor mu acaba?

vesilelerle zulüm görmüş bir millet, AP. ye yarasını sarması için sığınmıştır. Fakat AP. de milletin evlâdlarına değişik şekillerde bu zulmü reva görmüştür. A. Partisi iktidarının, Haldun Menteseoğlu namındaki İçişleri Bakanı, sadece milletin buhrandan kurtulması için mücadele eden bir millet evlâdını, komünistlerin iftiralarına kanarak, şirretliklerinden korkarak, T.B. M. Meclisinde utanmadan katil diye takdim etmek cesaretini göstermiş, millete rağmen bunu yapmıştır. Bir yıldan beri hapishanelerin loş duvarları, millet evlâdlarının ızdırabına sahne olmaktadır. Türkiye'nin çeşitli bölgelerinde, insanı söylediği için parmaklıklar arkasına atılan millet evlâdlarının mes'ulleri kimlerdir?

Ama aynı durum komünistlere tatbik ediliyor mu? Adamlar isyan ediyor, işçiyi ve polisi katlediyor, makinalı tüfek yakalıyor, adam öldürüyor, okul basıyor, rektör kovalıyor; fakat bakıyoruz, bilindiği halde katil, yine bizim Menteseoğlu tarafından gizlenmiş. Demirel, Türk demokrasisi bıçağın sırtında değil demesine rağmen demokrasi, orak - çekiçin arasına girmiştir. Millet sessizce dert yanmaktadır. Fakat duyan nerede?

Bu komünist faaliyetin yanında, hristiyanlık propagandası almış yürümüş, milletin gazetelere kadar akseden feryadı cevapsız kalmıştır. Hristiyan misyonerlerinin yuvalandığı yabancı okullar harıl harıl faaliyet göstermektedir.

Türkiye'de siyasal iktidarların, milletin ızdırabına karşı bu kavıtsızlığı, sivas hayatı iflas çukuruna doğru hızla itmektedir. Son seçimde % 45 gibi büyük bir seçmen topluluğunun oy kullanmaması iz'an sahiplerini düşündürmelidir.

● Dış politikamızın fecaati :

Türkiye'nin iç politikasında olduğu gibi, dış politikasında da tehlikeli badireler bizi bekliyor. Ortak Pazar gibi, tehlikesi şu an iktisadi ve siyasal hayatımızı saran bir ittifak, maalesef Türkiye'yi çemberi içine almıştır. Milleti buna sevkedenler tarih ve millet vicdanında mahkûm edilmişlerdir. Demirel ne kadar da «Bu ne Hristiyan devletleri ne de mason cemiyetleri içinde ortadan kaybolmak demek değildir» dese de Ortak Pazar, millete mezar hazırlamıştır. Ne yazık ki milletin nefretine ve kanla imzalanan muhtıralara rağmen bu çıkmaz sokağa sapılmıştır.

Ruslarla ve diğer komünist ülkelerle yapılan kültürel ve ekonomik anlaşmalar, Türk Dış Politikasında ayrı tehlikeler doğurmuş, millet bünyesi iktisaden ve ahlâken tahrib edilmiştir. Asırlık düşman moskof, Türkistan'daki kardeşlerimizin iniltisine rağmen dost ilan edilmiştir. Halbuki bugüne kadar, Türkistan, bir mesele olarak ortaya konmamıştır.

Kıbrıs'ın yarısı hergün kanamakta ve Kıbrıs meselesi kangren halini almaktadır. Kıbrıs aramızdaki bağlar, zayıflamakta ve kopuşu beklenmektedir.

Kerkük daha dün değil bir yaradır ve feryadı cevapsız kalmıştır.

● İktisadi hayatımızdaki uçurumlar :

Demirel, kongrede % 7 ilk bir kalkınma hızına sahip olduğumuzu söylemesine rağmen, ortadaki bazı gerçekleri görmezlikten gelemez. Gelmemelidir.

Türkiye'nin dış borcu milyarlarla ifade edilmektedir. Hatta bugün Türkiye'de yaşayan her ferd, dışarıya 9271 lira borçlu durumdadır. İktisadi hayatımızdaki bu feci hal, devalüasyon gibi tehlikeli bir badireye bizi yöneltmiş, bunu diğer krizler takip etmiştir. En zaruri ihtiyaç maddelerine yapılan zamlar, milleti zor duruma itmiştir. Demirel'in «zamsız devalüasyon yaptık» sözü bir mugalatadan başka birşey değildir. Öyle ki, bir dolmuşa binen insan bile bu sözün hıfı hakikat olduğunu görebilmektedir.

Türkiye'de senelerden beri milletin kanını emen gayrı millî unsurların soygunu durdurulmamıştır. Yine zeytinyağına parafin katılmış, yine asetik asit, porselen, teneke kaçakçılığı yapılmıştır.

Bir ziraat memleketi olan Türkiye, dışardan buğday ithal eder hale gelmiştir.

İktisadi hayatımız işte böyle feci bir durumu yansıtıyor.

● Ahlâki sahada meydana gelen çöküntü, artık herkesin farkedebileceği derecede barizdir. Milletin ahlâki hayatına dinamit koyan bin-

lerce vasıta (gazete, dergi, roman, sinema, tiyatro,) mes'ullerin kontrolünden uzak, meydanları doldurmuştur. Devletin korumasından mahrum bir milletin idealleri yokolmağa mahkûmdur.

● Kültür hayatımız, gayrı millî kültürlerin istilasına uğramıştır. Bizat eğitim müesseseleri, bu gayrı millî kültürlerin aracılığıyla yapmaktadır. Mübhem bir hürriyet anlayışının verdiği ortamdan faydalanan gayrı millî kuvvetler, milletin kültür hayatına darbe üstüne darbeurmaktadır.

Türkiye'nin kısaca panoraması budur. AP. kongresinin bu meselelere bigâne tutumu, millete bağlı insanları derinden üzmüştür. Yöneticiler hakkındaki vakı şüphesi kesinlik kazanmıştır.

BU GİDİŞİN SONU KÖTÜDÜR

Bu şekilde, en hayati meselelerin demagojilerle geçirilmesi, mahir bir üç-kâğıtçı edasıyla hâdiselerin örtbas edilmesi, milletin ümidini yaralamıştır. Millet, meselelere çözüm yolu getirilmesini istiyor. Yoksa hiç alakası olmayan laflarla, bir sofist mantığı içinde hareket edilmesi, muhatabı susturma gayesinin tek hedef haline getirilmesi ufukları kara bulutlara terk etmektedir.

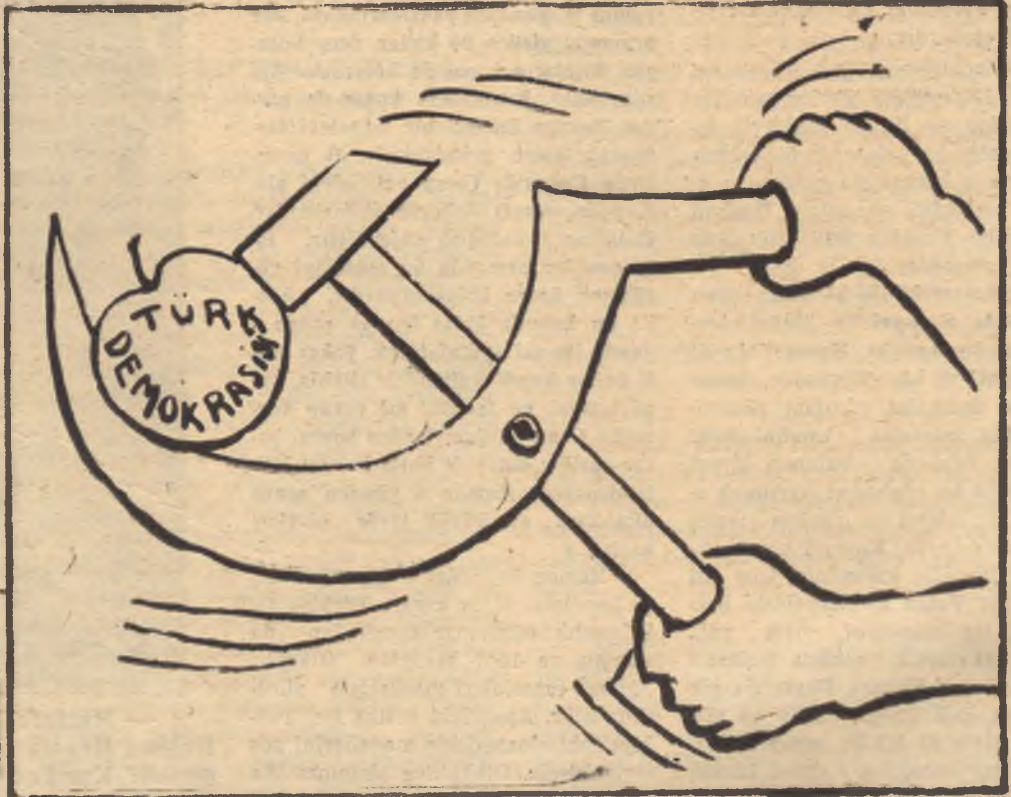
A. Partisinin en zor günlerinde ter döken insanların sorumsuzca davranışlarla tasfiye edilmesi, milletin AP. ne olan bağlılığının sebeplerinin bir türlü anlaşılmak istenmemesi ve Partisi eşkilâtının birkaç perçelli - gönyeli loca mensubuna tevdi, bilinir ki milleti düşündürmektedir.

Milletin buhrandan kurtuluş mücadelesine «teokratik nizam özlemcilerinin karsısındayız» gibi komünistlerin ve masonların ifadeleriyle karşı çıkan insanlar, millet vicdanındaki mes'uliyetlerini unutmamalıdır.

Bir kongrenin alkış gürültüleri arasında geçip gitmesi, bir insanı zafer sarhosluğuna götürecektir. Bazan sarhosları milletin darbesi uyandırır.

Eğer bir millet ızdırıp içinde inliyor da yöneticileri zevk ve safa içinde yaşıyorlarsa, o idarecilerin sonu iyi olmaz. Millet bugün, çözülmesi gereken meselelerin ağırlığı altında bel kamburlaşmış, yüzünde susuz tarlalardaki çatlaklara benzer kırışıklar teşekkül etmiş, millet ızdırabıyla muzdarip yöneticiler bekliyor. Millet, varlığını millet varlığına adanmış insanlar arıyor.

Hiç de istenilen tarzda geçmeyen kongre, milleti memnun etmemiştir. Millet olarak isteğimiz şudur: Gayrı mes'ul davranışlara son veriniz. AP. nin rotasını şaşırdığı şu günlerde, nereye gittiğini soranlara, müsbet bir cevap vermeye çalışınız.

— Demirel: «Türk Demokrasisi bıçağın sırtında değildir.» Amma..

Milliyetçileri, komünist iftiralarıyla hücrelere tıktıran, komünist katilleri ise gizlemek suretiyle himayesine alan Haldun Menteseoğlu ile çapkınlığı bir kıza intihara sevkeden oğlu Özhan Menteseoğlu bir gece klübünde görülüyor. Düşünün ki kimlerin babaları komünistleri himaye edip, milliyetçileri hücrelere tıkıyor.

**Yeniden Milli Mücadelenin İddiası Gerçekleşti:
«Komünistler Kendi Arkadaşlarını Öldürüyorlar»**

Komünistlerin Kaatilliği Ortaya Çıktı

**S. B. FAKÜLTESİNDE İŞLENEN
CİNAYET VE TAHMİNİMİZDEKİ
İSABETLİLİK**

Geride bıraktığımız Mayıs ayının son haftalarında, Türk siyasi hayatının darbe teşebbüsleriyle meşgul yönleri sürüklenmek istenmesini, bir yüksek okul öğrencisinin öldürülmesi takip etmişti. Uzun süre esrarengiz hüviyetli muhafaza eden bu cinayet, «Anayasayı Koruma» adı verilen sözde bir protesto gösterisine de sebep olmuştu. Sonrası mâlûm. Yine milliyetçi cephe tahkir edilmiş, yine kâtil zanlıları olarak milliyetçiler mimlenmişti. Hep böyle olmuyor muydu? Işık Mimarlık ve Mühendislik Okulunun önünde Orman Fakültesinden bir öğrenci mi öldürüldü? Suçlu milliyetçilerdir. Yıldız Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisinin de cinayetler olur; kâtil zanlıları yine milliyetçilerdir.

Bu alışlagelmiş iğrenç kanaatin Mustafa Kuseyri'nin öldürülmesinde değişmesine ne lüzum vardı (!) İşte yine solcu bir talebenin öldürülmesi vakiasına ismarlama şahısların arandığı psikolojik ortamda, 2 Haziran 1970 tarihli Yeniden Milli Mücadele günları yazıyordu:

«Darbe teşebbüsü bir yana öğren el Mustafa Kuseyri'nin öldürülmesi hâlâ aralanmamıştır. Kuseyri'nin El bistan alevi ve kürtcülerinden olması yeni bir ihtimalin çıktığını gösteriyor. Bir zamanlar komünistlerle müşterek cephede bulunan siyasi kürtcülerin bu cepheden sıyrılmak emel ve gayretleri su yüzüne çıkmış bulunuyor. Acaba, Kuseyri komünistlere bir ihanette bulunduğu için mi öldürüldü? Yoksa komünistlerin bazı sırlarını mı biliyordu? Öyle ya!.. Sol'un hâkimiyeti altında bulunan Basın - Yayın Yüksek Okulunda bir talebenin öldürülmesi kimin işi olabilirdi? Hem de talebe cemiyeti odasında. Olay komünist - siyasi kürtcü çatışması yönünden dikkate değer.

Kuseyri'nin ölümü ile komünizm yeni oyunlar peşindedir. Komünizmin alışlagelen stratejisidir bu...»

Olayın ve tahminimizin üzerinden beş ay geçtikten sonra, gazeteler de hâdiseye ilgili çıkan haber şu: Savcı yardımcısı İbrahim Dünder, Siyasal Bilgiler Fakültesi Basın - Yayın Yüksek okulunda 22 Mayıs 1970 gecesi tabanca ile öldürülen Mustafa Kuseyri'nin kâtilinin aynı okul talebesi Necat Arun olduğunu açıklamıştır.

**CİNAYETLERİN PERDE ARKASI
VE GİZLİ BİR KARAR**

Kasıtlı olarak beş aydır faillerinin gizlendiği bu cinayetin aslı nedir? Kuseyri neden öldürülmüştür? Bunu yakinen kavrayabilmek için önce birkaç misal vereceğiz:

«1879 yılının Temmuzunda Rusya'nın Woronesch yakınlarındaki bir ormanda gizlice 20 kadar genç buluşur. Bunların hepsi de üniversite öğrencisidir. Aralarında kızlar da vardır. Buraya önemli bir meseleyi tartışmak üzere gelmişlerdir. O tarihlerde Rusya'da Çarın emrindeki gizli polis, etrafı dehşete salmaktadır. Halk ne yapacağını şaşırmıştır. İşte gençler ormanda bu meseleyi görüşmek üzere buluşmuşlardır. Acaba bu konuda halkı barışçı propaganda ile mi aydınlatmalı, yoksa gizli polise kendi kullandığı silâhla, yani kuvvet ve terörle mi cevap vermeli? Uzun görüşmelerden sonra, karar verilir: Kuvvete karşı kuvvet kullanılacaktır. Hemen o günden sonra dünyanın en büyük terör olayları başladı.»

Hemen kaydedelim ki, yukarıdaki komünist terör kararı Türkiye'deki satılık millîtarlar tarafından da alınmış ve 1967 yazından itibaren öğrenci meseleleri maskesiyle yürütülmüştür. Aşağıdaki vesika ise, Türkiye'deki cinayetlerin modellerini göstermektedir. Dikkatlice okunmasında bilhassa mes'ul şahıslar için ipuçları vardır.

«... Netsajev isimli bir komünist Moskova ve Petersburg'da öğrencilerden meydana gelen gizli bir organizasyon kurmayı başardı... Bu organizasyonun belli başlı simaları şunlardır: Netsajev, Ivanov, Nikolojev, Uspenski, Kusnezof (İvanov'un küçüklükten beri arkadaşı) Bu şahıslar gizli teşkilâtın «merkez komitesi»ni teşkil ediyordu. Ancak İvanov, Net-

sajev'in emirlerini sert bir şekilde tartışma konusu yapıyor, sık sık onu tenkit ediyordu. Her ikisi arasındaki fikir çatışmaları artık görüldür şekilde artmaya başlamıştı... Neticede İvanov komitenin mevcudiyetinden şüphe etmeye başlamış ve Netsajev'e istifa ederek yeni bir komite kuracağını söylemişti... Fakat gayri meşru bir kuruluş olan bu gizli teşkilâtın İvanov'un kopması ihanet olacaktı. Bu yüzden Netsajev, İvanov'u bertaraf etmeye karar verdi. Bunu yapabilmek için de arkadaşlarının rızasını (komitenin rızasını) alması lâzımdı. Bunun için, «gayeyi baltalayan engelleri ortadan kaldırmaya organizasyonun yetkisi olup olmadığını» sorunca Uspenski «şüphesiz vardır» diye cevap verdi. Teşkilâtın bütün üyeleri aynı fikri kabul edince, İvanov'un bulunmadığı bu toplantıda onun öldürülmesi kararlaştırıldı. Neticede İvanov, gece karanlığında bir parkın gizli bir yerinde tabanca kurşunu ile öldürüldü. Çar polisi, bir kaç gün sonra kâtil Netsajev'i tesbit ettiği zaman o, çoktan Cenevre'ye kaçmış bulunuyordu.»

Şimdi Türkiye'de olan cinayetlere bakalım:

Yıldız Hâdiselerinde öldürülen Mehmed Büyüksevinç de aynı tarzda geceleyin, komünistler tarafından okulun önündeki çalıkların gizliliğinde öldürülmemiş midir? Bu cinayetin kararı ise, hâdiseden bir kaç gün evvel yapılan toplantılarda terör hareketleriyle ilgili karar esnasında zikredilmemiş midir? Ve hâdisenin akabinde suçu milliyetçilerin üzerine yıkmak gibi başka bir komünist taktiğine başvurulmamış mıdır?

KUSEYRİ NEDEN ÖLDÜRÜLDÜ?

Yukarıda ifade edildiği gibi Kuseyri Elbistan topraklarından Ankara'ya gelmiş bir kimse idi. Ankara'ya gelir gelmez komünist propagandacılar onun «Doğululuk» duygusunu

— Mustafa Kuseyri'nin kâtili Nejat Arun işte bu şahıstır. Haldun Menteseoğlu ile bu katilin dostluğu nereden ileri geliyor olmalı? Komünistlerin İçişleri Bakanlığına tesiri bu kadar fazla ise vay haline millet!

Sosyalist

Yatağı Radyo

Susturulmalıdır

TRT Kanunu hâlâ Değişmeyecek mi?

T.R.T. nin devlet müesseselerinden bir çoğu gibi milletin köleleşmesinde aktif rol aldığı artık iyice belli oldu. Hergün millete sunulan, fakat yahudileşmiş bir avuç kozmopolitce hazırlanmış programlarla nefret toplaayn bu çiftlikte, son günlerde yeni ihanetlere doğru giden hareketlenmeler görülmeye başlandı. Artık cadı kazanına dönen bu ihanet yuvası çürümüşlüğüne bizzat kendi bünyesindeki ihtilâflarla ortaya sermiş bulunmaktadır.

T.R.T. deki ihtilâf ve kaynaşmanın iyi tahlil edilmesi gerekir. İç bünye krizlerinin milliliğe dönüş olarak anlaşılmasının aldatıcı olduğu unutulmamalıdır. Zira T.R.T. ve onun gibi ihanet dolu diğer birçok müessesenin millete dönüşü, ancak Millî Mücadele'nin zafer dönemecinden sonra mümkün olacaktır.

O halde T.R.T. deki ihtilâf ve boğuşma nedendir? Netice ne olabilir? Reorganizasyon istekleriyle bayrak çeken yönetim kurulu üyelerinin gayeleri nedir?

TRT'DEKİ İHTİLÂFIN SEBEPLERİ VE REORGANİZASYON İSTEKLERİ

Bilindiği gibi yönetim kurulundan bazı üyelerin, T.R.T. de bir reorganizasyona gidilmesinin şart olduğunu savunmaları ve bu konuda genel müdür Adnan Öztrak'la ihtilâfa düşmeleri başına aksetmiş bulunmaktadır. Genel müdürün karşısında böyle bir istekle birleşmiş olan üyelerin, reorganizasyon istekleriyle nelerin peşinde oldukları, beyanları tahlil edilince kolayca anlaşılabilir. Reorganizasyon adıyla devşirilmesine çalışılan asıl gayelerin ideolojik olduğunu hemen hatırlatalım.

İsyancı üyelerin hüsnına uğrayan Öztrak, bu üyeler tarafından hükûmete yakın ve statükocu olmakla itham edilmektedir. Öztrak'ın hükûmet tarafı olarak gösterilmeye çalışılması, asıl gayeyi gözden uzak tutmak için kullanılan bir taktikten başka bir şey değildir. Muhafız üyelerine ait «T.R.T., Türk toplumunu oluşturma ve hamlecî fonksiyonunu yerine getirememektedir, Simdiye kadar yapılan hücumlar karşılammamıştır, T.R.T.'nin basın ve halkla ilişkiler konusu da çalıştırılmamıştır, vurd dışı yayınlar rezalettir. T.R.T 1964 denberi özerkliğini yitirmiş; reaktivoner politika içine girmiştir...» gibi hücumlara sebep gösterilen konular etrafındaki beyanlar dikkatle gözden geçirilmelidir. Burada T.R.T. nin teknik perişanlığı, çok sözü edilen idari ve mali yolsuzlukları üzerinde fazla durmayacağız. Zira bu bütün devlet müesseselerini kuşatan şümulü bir problemdir. Biz daha çok, yukarıda sıralanan beyanları ideolojik gayeler bakımından inceleyeceğiz.

Beynelmilel yahudilik, efkârı umumiye'ye tesir edip, yön verecek kudretteki basın ve radyo gibi önemli vasıtaları daimi kontrol altında bulundurmaya azami gayret sarfetmektedir. Haham Reichorm'un bir nutkunda ihanet şöyle açıklanır:

«Büyük kuvvetlerden biride basındır. Basın istenilen bir fikri, tekrar ede ede nihayet doğru imiş gibi gösterir, Tiyatrolarda buna benzer hizmetler görür. Her tarafta tiyatrolar ve matbuat bizim direktiflerimize uyarlar.»

Gerçekten Beynelmilel Yahudilik büyük mali gücü ve masonluk denilen ajan şebekesi vasıtasıyla dünya basınında ve radyolarında tam bir hâkimiyet kurmuş durumdadır. Basın ve radyonun üstün tesiri yahudiliğin cihan diktatörlüğü için, uztaca kullandığı güçlerdir. Bu güçlerle yahudiliğin Alman milletine tahakkümünü bir yazar şu satırlarla ifade ediyor:

«Partiler tarafından parçalanmış olan memleket, harpten sonraki demokratik hükûmetin başında, hakiki Alman olmayıp yahudi olan Kurt Eisnerleri, Kautskv'leri, Walter Katheran'ları görüyordu. Liyakatlarıyla, sayılarıyla her türlü nisbetin dışında yer tutan yahudiler, basın yoluyla, sinema ile, RADYO ile halkın zihniyetini ifsat ediyorlar ve ahlâka aykırı yayınlar yapıyorlar, Marksist beynelmileleliği teşvik ve kolaylaştırıyorlardı.» Andre Joussain İhtilâllerin Kanunu Sh 110.

«Partiler tarafından parçalanmış olan memleket, harpten sonraki demokratik hükûmetin başında, hakiki Alman olmayıp yahudi olan Kurt Eisnerleri, Kautskv'leri, Walter Katheran'ları görüyordu. Liyakatlarıyla, sayılarıyla her türlü nisbetin dışında yer tutan yahudiler, basın yoluyla, sinema ile, RADYO ile halkın zihniyetini ifsat ediyorlar ve ahlâka aykırı yayınlar yapıyorlar, Marksist beynelmileleliği teşvik ve kolaylaştırıyorlardı.» Andre Joussain İhtilâllerin Kanunu Sh 110.

ÖZERKLİK KILIFI ALTINDA YÜRÜTÜLEN İHANET

İşte T.R.T. yönetim kurulundaki boğuşmanın gerçek sebebi, Beynelmilel Yahudiliğin yukarıdaki satırlarla ortaya konan ihanetinin, Türkiye'de de eksiksiz işlenmesini sağlamaktan başka bir şey değildir. İnsanlığın ve milletimizin gerçek düşmanı yahudilik, radyodan tıpkı Almanya'da olduğu gibi beyinleri köleleştirmek ve kültürleri yabancılaştırmak için daha çok faydalanmak, milliliğin en ufak kırıntılarını silmek istemektedir. Öztrak'ın devamlı zorlanmasının sebebi budur. Hükûmet çevrelerine yakınlığı ifade edilen Öztrak, nisbeten kapalı şekilde yürütülen radyo ihanetinin yeni bir şekil altında iyice dikkat çekici hale gelmesini istemektedir. Atatürkçülük ve özerklik kılıfları altında yürütülen ihanetin çok belirli hale gelmesi, şimdiki statüyü cana minnet bilen hükûmeti zor durumlara düşürebilir. Makam hırsı ile gözleri kararmış hükûmet yetkilileri şimdilik milletin toplu nefretine hedef olmak istemektedirler. Öztrak'ın mevcudu korumak için çırpınması bundan olsa gerek.

Bugün masonluk komünizmin ve onun doktrinini olan materyalizmin propagandası için devlet imkânlarını cömertce kullanıyor. T.R.T. yönetim kurulundaki bazı üyeleri kullanmak suretiyle bunu dahada ileriyeye götürmeye çalışıyor. Hatırlarda olduğu üzere geçen yıl T.R.T. idarecilerinden bazılarıyla, genel müdür arasında Ankara televizyonunda bir Rus filminin gösterilmemesi yüzünden ihtilâflar çıkmıştı. Buna benzer bir anlaşmazlık geçtiğimiz günlerde de polemiklere sebep olmuştu.

TRT, BABANIZIN

ÇİFTLİĞİ DEĞİL

Öztraka karşı olan hizbin ayak diremesiyle yapılacak olan reorganizasyon milletin asla lehine olmayacaktır. Zira bu hizbe mensup olanların evvelce bahsettiğimiz iddiaları, neler hayal ettiklerini ortaya koymaktadır. Meselâ;

«T.R.T. Türk toplumunu oluşturma ve hamlecî fonksiyonunu yerine getirememektedir» demek suretiyle ne kastedilmektedir? Adıyla bile millete yabancı olan Emil Galip Sandalcı gibi adamlar, elbetteki T.R.T. nin millet kültürüne dönmelerini istemezler. Acaba Türkiye'de imân örf ve tarihinin teşkil ettiği esaslara dayanmak suretiyle «oluşmuş» bir toplum yok mudur ki yeniden oluşturmaktan söz edilsin? Elbette vardır; ajanların bütün ihanetlerine rağmen millet, ruhundaki esas mayadan ayrılmamış, o mayadan vücut bulan hasletler bu milleti yoğurmuş ayakta tutabilmıştır. O halde iman kültür ve tarihiyle var olan bir milleti yeniden «oluşturmak» nedir? Bu soru, gizlenmek istenen ihaneti açığa vuruyor, Radyonun büyük tesirini kullanmak suretiyle seller gibi kan pahasına korunan iman ve ideolojimizi yıkmak istiyorlar!

Bu arada Adnan Öztrak'ın ne istikâmette olması gerektiğini belirtmeden: «her müessese reorganizasyona muhtaçtır» demesi dikkati çekmektedir.

SORMAK LÂZIM

Öztraka sormak gerek; nasıl bir reorganizasyon düşünüyorsunuz? B.B.C. gibi yahudi kontrolündeki bir radyonun TRT hakkındaki sizi kabarakarak, övünmeye sevkeden sözlerinde isabet var mıdır? B.B.C. men suplarının, «TRT. müstâhkem mevki halini almıştır» demelerinin Öztrak'ı pek keyiflendirmesi onun nasıl bir gaflet içinde olduğunu göstermektedir. Düşmanın ajanlarına ve beşinci kollarına değer izafe etmesi önemli değildir, gafiller ve hainler ancak ihanetlerin devamı için pohpohlanır. TRT. nin müstâhkem bir mevki olduğunu biz de kabul ediyoruz; ama sadece Beynelmilel Yahudiliğin tuttuğu bir müstâhkem mevki. Bay Öztrak'ın düşmanı memnun eden şeylerin milletin aleyhine olduğunu anlayacak kadar basiretli olmasını isterdik.

Simdiki haliyle bile millet düşmanlarının küfür âleti olan TRT'deki kaynaşmanın nereye varacağı bellidir. Biraz daha ihanetini arttıracaktır, millete daha çok çamur atacaktır. Önümüzdeki günler bunu vaadediyor.

Millet düşmanlarının istilâ ettiği devlet müesseselerinin, hainlerin istismarından kurtulacağı günler uzak değildir. Dil, din örf ve tarihimize düşmanı TRT. adlı mikrop merkezinin de bu kurtuluş ve temizlikten payını alacağı muhakkaktır. Artık millet ihanetleri görüyor!

DIŞARDAKİ İŞ İSTİSMARINI

«İslâm pek kuvvetli imanî, aktif, manîkî, ilimî temeller üzerine bina edildiğinden ona bu cihetten galebe çalmak hemen imkânsız gibidir. Yani hücum ilimî tarzda olmamalıdır.

7) Müslümanların zayıf anları konlanmalı, muhtaç oldukları sağlık, eğitim, maliye gibi alanlarda çalışma yaparak bu yollarla sızmaya gayret etmelidir.

Misyonerlerin, bugün, hemen hemen bütün İslâm ülkelerinde tatbik ettikleri metodlar aşağı yukarı bunlardan ibarettir. Meselâ, 1968 senesinde, Fransa'da, müslüman ve katolikler arasında büyük mücadeleye sebep olan hadiseler sırasında Papaz Maurice Avril, meslekdaşlarına yaptığı çağırıda, müslümanların hristiyanlaştırılması (1) için yapmaları gerekeni izah ederken şunları söylüyordu :

«Müslüman çocuklara bulundukları mahallelerdeki kiliselerde veya oturdukları uzak köylerde katoliklik dersleri vermek. Onları sahib olduğumuz bütün gençlik ve izci derneklerine ana ve kilise musiki okullarına, tatil ve gezi topluluklarına almak. Meselâ, Salérans'da, çocukları, ailelerinden uzaklaştırmak ve ailelerini de onlar vasıtasıyla bize çekmek için, ufak tatiller sırasında, yanımıza alıyoruz.» (2)

İşte bugün Türkiye'de olsun, dış ülkelere giden kardeşlerimiz arasında olsun, uyguladıkları haince propaganda usûlleri bunlardır. Halkımızı böyle muhtaç vaziyetlere düşürüp milletimizin mevcudiyetine kastedenlerden, düşmanların eline koz verenlerden elbetteki bir gün hesap sorulacaktır.

MİSYONERLERE CEVABIMIZ

O zifiri papaz Garnier ve hempalarına da deriz ki evinizde ateş bacayı sarmışken, tamamen işi ten geçmeden, komşularınıza havlamayı bırakın da kendi yangınınızı söndürün! Yahudilerle asırlar boyu süren mücadelenizden (3) tam mağlup çıktınız. Beynelmilîl Yahudilik, salikleri ellerinizden almakla iktifa etmedi, dininizi tâ temellerinden sarstı Kilise'nin nüfuzu hemen hiçe indi. Dinî umdelerinizi her gün biraz daha değiştiriyorsunuz. On sene evvelki hristiyanlık bugünküne benzemediği gibi, yarın hangi şekli alacağını münakaşa ediyorsunuz. Bunun adını da utanmadan «yirminci asrın icaplarına uymak» takmışınız. Hakiki ilâhî dîn böyle oyuncak edilir mi?

Bugün bizzat kendi ilim adamlarınız İncil'i an'anevî şekilden pek değişik olarak izah ve tefsirle meşgûller. Papazlarınızın bir kısmı Hz. İsa (A.S.)'nin mucizelerinin inkârına kadar vardılar. Yahudi, aranızda fitne tohumunu öylesine ekti ki dininizden şüpheye düştünüz ve onu mas-kara ettiniz. Beynelmilîl Yahudilik, memleketlerinizde «cinsiyet panayırıları» açarken ölü gibi sessiz kaldınız da bunun üzerine dîn adamlarınızın bütün nefsanî, behimî hisleri galeyana geldi ve Kilise'den kaçıp evlenmeğe başladılar. Avrupa basınında bu ve benzeri haberlere her gün rastlamak mümkündür. İnsan fitratına hemen tamamen zıd olan dininiz size inanmaları fecî bunalımlara sürükledi. Bunalım okadar şiddetli oldu ki nihayet rahibeleriniz manastırlardan kaçmaya başladı da (4) ne yapacağınızı şaşırıp iğrenç gayr-i insanî usûllerle Hindistan'dan gidip parayla rahibe yapmak için kız satın almaya başladınız. (5) Bayalığın bu derecesi de olurmuş!

Bu şimdilik bu kadar! Müslüman kardeşlerimiz arasında yaptığınız âdi telkinata gelince ona da Fransa'daki müslümanlar gibi cevap vereceğiz :

«Küfür ve yalan, zayıf ve cahillerin silâhı olduğundan, hâlâ Orta Çağ'larını yaşayan ve asırlarca süren geçmiş tecrübelerden ders almasını bilmeyen, terbiyeden yoksun kimselere kızmayı kendimize men ederiz.

— Gene Tilburg kilisesi balkonundan Türk işçilerine propaganda yayını yapan mini etekli bir kızla, bir erkek görülüyor.

Mutaassıplara, Kardinal Lavigerie'nin şimâlî Afrika'daki fecî muvaffakiyetlerini hatırlatmaya acaba lüzum var mı?

Burunlarının ucundan ilerisini göremeyenlere tatlıca hatırlatırız ki, - hatta bazılarının ileri sürdüğü ve tatbik ettiği gibi İslâm'dan uzaklaştırmayı birinci safha olarak alsalar da bir müslümanın hristiyan olması Mao gibi bir komünistin hristiyanlığı kabûllenmesi kadar gayr-i muhtemeldir.» (6)

İŞÇİLERİMİZ, NEDEN GURBET ELLERE GÖNDERİLİYOR?

Bir zamanlar on binlerce kitleler hâlinde, akın akın, Garb'e ilim, irfan, ahlâk ve medeniyet götüren millet evlâtları bugün oraya niçin cezbediliyor? Vatandaşlarımız niçin ele muhtaç ediliyorlar, dilenmeğe zorlanıyorlar? Hangi cür'etle ceddimizin kemiklerini sızlatan böyle bir harekete tevessül ediliyor? Nasıl oluyor da efendi milletimiz hizmetçi millet derekesine düşürülüyor? (7)

Ey millî değerlere bağlı genç adam, münevver kişi, sadık asker, vefakâr köylü, çalışkan amele! Alınız başınızı kollarınızın arasına da beyniniz zonklayınca kadar göyle bir düşününüz! O boğuk hıçkırıklarınızı fikir deryasına akıtıp ıdırabınızın membanı arayınız! Bakınız şu aşağıya yazdığım netaice ulaşıyor musunuz? Geliniz, vaziyeti iyi kavramak için mes'eleyi, beraberce, çeşitli yönleriyle, değişik açılardan şıklar hâlinde tetkik edelim!

a) RUHİYET ZAVİYESİNDEN

Garb'e giden işçilerimizin büyük ekseriyeti pek geri medeniyet şartları içinde olan küçük, şehirlerle teması az köylerden çıkmaktadırlar. Dünya hakkındaki malûmatları azdır. Doğru dürist makina görmemişlerdir. Geniş bir muhitte temasları yoktur. Daima tabiatla başbaşadırlar. Türkiye'de şehirler köylere pek çok benzediğinden buralarda da vaziyet pek farklı değildir.

Böyle bir ortamdan çıkan işçilerimiz, Garb memâlikinde tamamen değişik, hattâ hayâl ötesi bir muhitte ve onun şeraitiyle karşılaşılıyorlar. Hiçbir hazırlığı olmayan işçi, korkunç bir bunalıma düşüyor. Nasıl düşmesin ki bizzat bu mede-

niyeti inşa edenler bile bunalımların verdiği muazzam bir ıstırap içinde çurpınıyorlar. (8) Köyde tek katlı, toprak evinde yaşamaya alışan amele Garp'te semayı delen devâsa gökdelenlerin altında ezildiğini hissediyor. Makinanın ancak, belki pek basitini görmüşken orada gayet girift bir makina diyarına düşüyor. Şaşalıyor, içinin burkulduğunu hissediyor. Çok geniş bir muhit içinde her gün binlerce insanla temasa geliyor, afallıyor. Tabiatın dinlendirici havası yerine şehrin boğucu, gürültülü havası vardır. Etrafında bir yığın olay cereyan ediyor ki mânalarına yabancı kalıyor. Sonra ruhunu karartan bir gariplik hissediyor, aile özlemi tahammül edilmez oluyor, vatan hasretli yüreğini dağılıyor, dînî boşluk mesned noktalarını sarsıyor; kaçmak, uzaklaşmak istiyor, olmuyor; ondan sonra bir kara sevdalı olarak uçuruma koşuş başlıyor. Sonuç, felâket...

Bu hususta merhum ruhiyatçı Prof. M. Turhan pek alâka çekici tetkikat yapmıştır. O, daha Türkiye'deki bir sanayileşme de vuku bulacak ruhi çöküntüyü düşündükçe endişeleniyor ve alınması gerekli tedbirleri tavsiye ediyordu. Ya bir de vatanından uzak, tamamen yabancı bir muhitte bunca değişikliklerle temasa gelen fer-din durumu ne acıdır!

«Sonra, gerek köyün, gerek bütün Türkiye'nin kalkınması, sanayileşmesi neticesinde, kaçınılmaz imkânsız bazı içtimâl sarsıntılar olacaktır. Bunlara karşı hazırlıklı bulunulması, önceden tedbirlerin alınmış olması lâzımdır. Aksi takdirde, normâl, yani makûl ve plânlı sanayileşmelerde bile halîl güç olan içtimâl problemlerin karşısında çaresiz kalınmak ihtimâlî vardır. İçtimâl sarsıntılara mukavemet edemeden çöken cemiyetlerin fecî akıbetlerinin bilinmesi, bu hususta müteyakkız olmamızı temin eder.

Umumiyetle plânlı bir şekilde sanayileşemeyen memleketlerde alle ve dîn müesseselerinin sarsıldığı, şehirleşme faaliyetinin sür'atle arttığı, büyük şehirlere geniş çapta akın başladığı, böylece nizamın bozulduğu görülüyor. Hele tekniğin âni bir şekilde ziraate tatbiki ve fennî ziraatin büyük çapta ve sür'atle tahakkuku ise, içtimâl bakımdan, insanî; fecî dehşet verici hâdiselerle

ÇİLERİMİZİN ÖNLEYELİM

— Dış ülkelerde işçilerimizin hristiyanlaştırılması gayreti iyice hızlandı. Yukarıda Hollanda'nın Tilburg şehrinde bir kilisede hıplı kılıklı hristiyanların «Çalışkan Türk işçileri» gibi cümlelerle işçilerimizi kandırmaya çalıştıkları bir töreni görüyorsunuz.

karşılaştırabilir.» (8)

Bütün bunlara bir de Garphıların gelen yabancı işçilere karşı olan menfi tutumları, hoşnutsuzlukları, düşmanca hareketleri, misafirperverlik bilmezlikleri, v.s. de ilâve edilirse o masum millet evladı için zaten yadırgadığı muhit hepten bir cehennem, bir felâket ortamı olmaktadır. Meselâ, Mü'nih'teki Türk gece kulüplerine uğrayıp müdavimlerinin halet-i ruhiyelerinin tetkiki, cinayet işleyenler, intihar edenler veya omuzlarında papaz taşıyan bedbahtların düşünümleri bu hususta bir fikir verebilir.

b) İÇTİMAİ BAKIMDAN

Garb Şark'tan temelden, külliye farklı bir âlemdir. Benzer noktalar pek enderdir. Bu farklılık mimarinin üslûbundan insanların yürüyüşüne kadar pek geniş bir sahada görülür. Yani kısacası Garb harsı Şark'inkine hemen tamamen yabancıdır. Gıyınış, yemek yiyiş, davranış, yürüyüş, düşünüş, inanç, yaşama gayesi, ahlâk anlayışı, ilim görüşü, v.s. gibi harsın bünyesine giren her şey bambaşkadır. Oysa içtimai bir hakı kattır ki fikriyatlar çarpışır. Cemiyetler tarihi fikriyyatların mücadelesi tarihidir. Farklı fikriyyatların diğerlerini yenip hayattan uzaklaştırmak istemeleri tabiatları icabıdır. Bu böyle olunca fikriyyatların mümessilleri ve yaşatıcıları olan zalkleri arasında şu veya bu şekilde, şu veya bu tarzda daimi bir mücadele olacağı muhakkaktır (Papaz Garnier v.b. nin faaliyetlerini bu zaviyeden değerlendirmek lâzımdır.) Bunun neticesi olarak da işçilerimizin gittikleri ülkeler kendileri için birer harp meydanı oluyor. Harb ise hazırlıklı olmayı, harp sanatını bilmeği icab ettirir. Oysa işçilerimiz Türkiye'den bu harbe hazırlıklı olarak gitmemektedirler. Diğer taraftan böyle bir fırsatı gözleyen millet düşmanı komünist hainler büyük bir serbestiyet içinde, geniş imkânlarıyla birer ajan olarak, Garphıların yanında, gayet teskilâtli ve ince tâbiyelerle onların yıkımına, tereddisine çalışıyorlar.

İşçilerimiz gurbet ellerde teşkilâtsiz bırakılıp

dertleriyle meşgûl olunmayarak âdeta istenerek felâketlere itilmektedirler. Bütün bu sebeplerden ötürü kısa zamanda bozgun baş gösteriyor. Ricat imkânı da olmadığından esaret zincirleri takılıyor, yani millî harsımız, o mukaddes fikriyatımız yıkılıp yerine Garb fikriyyatı ikame ediliyor. Bunun ise, ne büyük, ne müdhîş, ne vahim ne elim bir yıkım olduğu ortadadır.

c) İKTİSADİ CİHETTEN

Vatandaşlarımızın hâricî memleketlere gönderilmesinde baş sebep olarak buna iktisaden ihtiyaç olduğu ileri sürülmektedir. Biz de deriz ki bu pek kolay, hakikatten uzak bir iddiadır.

Bir kere işsizliğe çare yönünden bu iddia saçmadır. Eğer işsizlik bu şekilde önlenmek isteniyorsa o zaman yapılacak en iyi iş milletçe toptan Garb'e hicret etmemizdir! Zira şu anda hemen hepimiz işsiziz veya ekseriyetimiz lüzumsuz ve hattâ bazen yıkıcı işlerle meşgul olmaktadır. Memleketimizin perişan hâli bu hususta ayinelmizdir. Diğer taraftan şunu da hemen eklemek gerekir ki bugün Türkiye ufak bir gayretle, biraz hesaplı hareketle muazzam iş sahaları sunabilecek bir ülkedir. Ne yer altı, ne de yer üstü kaynaklarımız icab ettiği gibi işletilmemektedir. Üç tarafımız deniz, bir gayrete gelinip de kıymetlendirilmesi cihetine gidilmiyor. Millî fikriyatımız kurtarma mücadelesine girismek, millî harsımızı umumileştirmek (yani halka mal etmek), millî bir mefkûre uğruna cihat etmek, dokuz seyyarenin fethine çıkmak gibi bizi bekleyen ve hattâ nüfusumuzun da üstünde bir istihdamı gerektiren muazzam işler varken bunlarla uğraşmayıp da sonra iş yok, işsizlik var demek ne hâzindir! Bu ne akıldan iz'andan uzak düşüncedir böyle! İşsizlik ancak sermayeci cemiyetlerin unsurudur. O halde yapılacak şey kendi işimizi, gücümüzü bırakıp elâlemin işine koşmak değil, öz işlerimize dört elle sarılmaktır.

Deniliyor ki memleketin dövize ihtiyacı var. Açığın kapatılması lâzımdır. Biz de deriz ki döviz (devise), memleket çocuğu, yabancı kapılarda,

şerefimiz beş para edilerek çalıştırılmak suretiyle temin edilmez. Bir kere yalnızca İsrailogulları'nın kaçırdığı dövize mâni olmak işçilerimizin getirdiğine denk gelir elde etmektir. Bundan başka meşrubat sanayi kurmak için yapılan döviz harcamaları ağır sanayi tesisleri için sarfedilirse dışarıya ucuz ziraat mahsullerimizi satmak zorunda kalmayız ve haricîten durmadan imâl edilmiş sınaî emtia olarak döviz kaybetmeyiz. Ve yine milyarı besleyecek Anadolu tahıl ambarını gerektirdiği gibi kıymetlendirirsek hem ziraat memleketi olmak, hem de dışardan buğdayını almak zorunda kalmak gibi bir tenakuza düşmez ve bu hususta da döviz kaybına mâni olmuş oluruz. Hele millî şerefimizi zedeleyen haricî baskılarla istihsalimizi hudutlandırmaz, mahsullerimizi müs tahsillerimiz hoşnut ederek icabı gibi kıymetlendirirsek bu hususta elde edeceğimiz muazzam gelir de döviz kaybına engel olur. Bazı lüks perver zenginlerin, siyasetçilerin Garb seyahatlerini kösteklemek de ayrıca dövizlerimizi muhafaza tedbiri olarak pek etkili olur. Üstelik çoğu defa da işçilerimizin el, ter, kan, can emeği lüzumsuz mesarifle çarçur edilmektedir. Buna mâni olunması da mühim bir kaynak temini olacaktır. (10)

Bu ve benzeri tedbirleri almak, iktisada millî bir hedef vermek, milletçe refahı bir gaye olarak değil ve fakat asıl mukaddes nihai gayeye vasıta olarak telâklî etmek ve değerlendirmek, dün zafer ve ihtişamla girdiğimiz memalike, bugün sünepe zavallılar olarak dönmek haysiyetsizliğinden bizi kurtaracak ve küllî kısmı değil bir kalkınmaya götürecektir. Millet evlatlarını satmak, âciz ve hain hükümetlerin baş vuracakları çaredir!

(1) Fransa'da 500.000 kadar ve ayrıca Afrika'da da milyonlarca Fransızca konuşan müslüman vardır.

(2) Bkz. France-İslâm. No: 19-20. Eylül. Ekim 1968.

(3) Bkz. Papaz E. Jouin, «Le péril judeo-maçonnique», Paris, 1920.

(4) Bkz. Paris - Match. No. 1106. 18 Temmuz 1970 ve Belçikalı Papaz Louis Evelyn'in «c'est oi, ce homme» ile «L'Evangile sans mythes» adlı eserleri.

(5) Fransa'daki rahibe sayısı 1945'den bugüne %13 nisbetinde azalmıştır. A.B.D. de 1966'da 1827 ve 1968'de 6.000, Hollanda'da 1961-1966 arasında 432, Belçika'da 1961 de 250 rahibe manastırlarını terkettiler. (Bkz. Le Monde. 10 Ocak 1970).

(6) Bkz. İngiliz haftahığı Sunday Times. 24 Ağustos 1970.

(7) France - İslâm. No. 19-20. Eylül-Ekim 1968.

(8) Aynı şeyi, kendilerine 19. asrın sonlarında Tataristanlı müslüman Türk kardeşlerimiz de soruyorlardı: «Nasıl oldu da atalarımızın kölelerinin köleleri olduk? Bu esarettен nasıl kurtulabiliriz?» (Bkz. «Les mouvements nationaux chez les musulmans de Russie. Alexandre Bennigsen ve Chantal Quelquejay. Paris, 1960.)

(9) 1968 yılında Fransa'da 7535 intihar olmuştur. Bu rakama teşebbüs edip de kurtarılanlar dahil değildir. Mehas: İ. N. S. E. R. M. Fransa.

(10) Garphılaşmanın neresindeyiz? 1958. M. Turhan.

(11) Bir de şu var ki işçilerimizin gidip çalıştığı yapım evleri fenniyatın pek yüksek bir kademesinin sağladığı son derece çeşitli bir iş bölümünün yapıldığı yerlerdir. Böyle bir iş yerinde çalışıp da bazı şeyler belleyen bir ameleye Türkiye'ye geldiğinde buna benzer işler verilmediğine, bu hususta gerekli tedbirler alınmadığına göre de bunun memlekete teknik bilgi kazandırması cihetiyle de hiç bir faldesi olmayacağı aşîkârdır. Demek ki bu bahaneyle işçiyi harice yollamak da diğerleri gibi basit bir bahanedir.

(Devamı Gelecek Sayıda)

— L'express mecmuasının sahibi yahudi Sırayber, Pompidou'nun ve yahudilerin yakın adamlarındandır. De Gaulle'den sonra Fransa ne günlere kaldı.

De Gaulle'den Sonra Fransa Ne Hallere Düştü Yahudi Roçitlerin Banka Müdürü Pompidou, Fransa'yı Demirperdeye Yaklaşıyor

POMPIDOU'NUN RUSYA SEYAHATI

Fransız reisi cumhuru Georges Pompidou 13 Ekim 1970 günü bir haftalık seyahatinden sonra memleketine avdet etmiştir. (1) Uzun görüşmelerden sonra bir «Protocole» imzalanmış ve ortak bildiri neşredilmiştir. Tarafların da ifade ettikleri ve ortak bildirinin metninin mütalâasından da anlaşıldığı gibi bu seyahat Fransız-Rus münasebetlerinin daha da gelişmesine ve pek mühim bir safhaya girmesine vesile olmuştur.

İktisaden müreffeh ve askerlikçe güçlü kavimler arasındaki yakınlaşmalar, işbirliği, aktedilen muahedeler dâima diğer dünya devletlerini de alâkalandırır, te'sir sahasına alır ve onların da siyasetlerinin vehesini değiştirebilir. Bunun içindir ki dış siyaset olaylarını hususî bir dikkatle gözlememiz icab eder

RUSYA'NIN BATI'YA YAKLAŞMASI

Bir müddetten beri Rusya ile Garp devletleri arasında mühim bir yakınlaşma başlamıştır. Bir taraftan A.B.D. ile silâhsızlanma konuşmaları ve daha başka bazı hususlarda gizli-açık temaslara devam ederken öte yandan Almanya ile bir anlaşma imzalayan Rusya, şimdi de Fransa ile olan münasebetlerini geliştirmeye gayret etmektedir. Bunda temel sebeplerden birisini Rusya'nın Garb âleminde nazaran iktisadî ve ilmi sahalarındaki geriliği teşkil etmektedir. Gerek Almanya ve gerek Fransa ile yapılan anlaşmaların bu husus mühim bir yer kaplamakta.

Bir başka temel sebep ile, harsî münasebetlerin artırılması, arzusudur Garb âleminin harsının sebep temelini ise ahlâksızlık ve insan şahsiyetinin izalesi meydana getirir. Sermayeci cemiyetlerde bütün behimî hisleri ön tarafa geçirtmeği başaran nev'-i beşerin düşmanı Yahudilik, böylelikle bu zavalıların kahhar ekseriyetini hayvan derekesine düşürüp köleleştirmiştir. Oysa bir aykırı düşüncesiyle, esir komünist dünya insanları zamanla «muhafazakârlaşmaya» başlamışlar, ahlâksızlıkta Garb'ı izleyemez vaziyete düşmüşlerdir. İşte harsî münasebetlerin artırılmasıyla Rusya, bu hususta da sahte hürriyet sahibi Garb'e ulaşmayı amaç edinmiştir.

Asıl nazarı dikkatimizi üzerinde temerküz edeceğimiz husus ise mevzuun Beynelmîl Yahudi siyasetî zavvesinden tetkikidir. Şöyle ki:

a) Kanaatimizce, yine her ne kadar Çin komünizminin de ruhunu Yahudi fikriyatı teşkil etmekteyse de buradaki komünizm, bir az Yahudi murakabesinden çıkar gibi olmuştur. (2) Beynelmîl Yahudilik, insanları daha iyi istismar edebilmek ve uyanışlarına mâni olmak için tesis ettiği sahte (3) komünist - sermayeci kütüphaneler arasındaki çatışmayı, şimdi bir az yumşutarak, Çin önünde tek bir cephe olup onu da kendi iradesine secde etmeye zorlamaktadır.

b) Stalin ile birlikte, Yahudi kamçısı, komünist boyunduruğu altında inleyen kavimler üzerinde doğrudan doğruya saklayamaz olmuştur. (Fakat komünistliğin ve Stalin fikriyatının da temelinde Yahudi düşüncesi yattığından, yine dolaylı olarak Yahudi fikriyatı hüküm sürmüştür. Ne var ki bâzan, silâhın sâhibinin elinde patladığı da olur.) Ancak İkinci Cihan Harbiyle beraber Stalin Yahudilere taviz vermeğe başlamış ve Yahudi yeniden Rusya'daki sultanını geniş çapta tesise muvaffak olmuştur. Mamafih, daha sonra Yahudiler, hiçbir zaman bir Lenin, bir Troçki devrindeki mutlak hâkimiyete ulaşamadılar. Bu duruma göre şimdi Beynelmîl Yahudi köleleştirdiği Garp kavimleri vasıtasıyla Rus üzerindeki mutlak hâkimiyetini ihyaya çalışmaktadır. Garb memleketlerindeki son Yahudi nümayişlerini bu açıdan değerlendirmek lâzımdır. Bu gösteriler vasıtasıyla bulundukları mahâlideki devlet ve toplum üzerinde ruhsî bir baskı kurmaya, aynı zamanda da «Koca Ayı» yı ürktürmeğe gayret etmektedirler. Başlayan yakınlaşmalar ve yapılan yeni anlaşmalar, bu alanda Beynelmîl Yahudinin venî bir zafere gibi tetâkki edilebilir.

POMPIDOU RUSYAYA GİDERKEN FRANSIZ BASINI

Bir misâl olmak üzere Fransa'yı ele alalım. Daha Pompidou'nun seyahatinden arefesinde Fransız Yahudileri, geniş şekilde ortağı karıştırmaya başlamış, halkı etkilemeğe becermişlerdir. Bütün basın - gazeteler, mecmualar, radyo, televizyon nümayiş ve bildirilerine yer vermiş, siyaset adamları tesir altına alınmıştır. Bu arada gönderilen diğer mektuplar yanında, «Beynelmîl Yahudi alevhtarhâzma ve Irkethâza karşı Birlik» (L.I.C.A.) başkanı gayretli Yahudi Jean PIERRE-BLOCH da Fransız reisi cumhuru bir mektup göndererek Rus alâkadarlarla yapacağı görüşmelerde Ya-

hudiler lehine müdahale etmesini istemiştir. (4) (Yâni tâbiri âharîa, Pompidou'yu Rusya'ya, ebinde bir talimatnâmeyle göndermiştir.)

Yayınlanan ortak bildiride Rusya'daki Yahudilere temas edilmemiştir. Fakat zâten bu beklenemezdi. Ancak bu mevzuun, görüşmelerde muhakkak yer aldığı düşünmek pek makûldür. Pompidou'nun gazetecilere verdiği şu beyanatından Rusya'da yeniden Yahudi hâkimiyetinin tesisine gidildiği hükmü çıkarılabilir: Başbakan olarak pek çok beynelmîl müzakere ve konulara iştirak etmişim. Bu tecrübe sonucu söylüyorum ki pek az konusmalar bu denli açık kalırlı olmuştur. Birbirimize pek çok hakikatî söyledik. (5)

Hariciye vekili, dönme Maurice Schumann ve meşhur, Yahudi Roçild (Rothschild) Banka'sının eski umum müdürü Yahudi uşağı Pompidou (Pompidou), muhatapları da kendilerine benzemese, nasıl olur da bu kadar «açık kalplilikle» konuşabilirler?

RUSYA'NIN ORTA-DOĞUDAKİ OYUNU

Rusya'nın Mısır'a ve öteki Arap memleketlerine gûya yardımı, hiçbir zaman İsrail'e karşı bir tutum olarak değerlendirilmemelidir. Bugün İsrail Devleti kuruluşunu da, mevcudiyetini de dünyada bithassa dört azmana borçludur: A.B.D., Rus, İngiltere, Fransa, Rusya, kendi kurdurttuğu devletin yok edilmesine hiçbir zaman göz yumacak değildir. Şimdilik İsrail'e karşı beyanat veriyor gibiyse de bu, Beynelmîl yahudinin şeytanî siyaseti gereğince. Mes'elenin hakikî vehesi şudur ki eğer Rusya Arapları tutar gibi görünmeseydi, Araplar belki de daimî harplerle nihâyet İsrail'i alt etmeğe becerebileceklerdi. Hâlbuki Rusya'nın işe müdahalesi harbi kısmen durdurdu. «Firavun'u sülhe zorlayan «Kızıl Ayı» değil miydi? Oysa bilinen oydu ki bir ateş-kes anlaşması kat'iyyen Araplar lehine değildir. Taraflar ve nice siyasetçiler bunu def'aten ba'le uhra izah etmişlerdi. Bu arada siyasetin elifbesini bile bilmeyen «Kaatil Firavun» evvelâ harsen, ülkesini Garbe köle kılmışken, bu yetmiyormuş gibi bir de tiksindirici bir usaklıkla Mısır'ı Rusya'ya peşkeş çekti. Rusya böylece Orta-Şarkta temelli yerleşme sahasına girdi ve müslümanlar üzerindeki Yahudi tahakkümü «Kızıl Ayı» vasıtasıyla tesis olmaya başladı. İnsanlığın baş belası, Yahudi hizmetçisi Rusya, kavlen Araplar yanında yer aldığını ifade ederken fillen İsrail'e hizmet etti. Son Fransız-Rus müşterek tebliğinde de taraflar, Orta-Şark mes'elesine temas ederken «âtıl ve devamlı bir sülh» istediklerini ifade ediyorlar. Bu sözün bir nev'i şerhi olan «alâkadar ülkelerin hepsinin birbirlerinin hükümlarlıklarını, siyaset istiklallerini ve bu muntika memleketlerinin toprak bütünlüğünü tanımlarını» arzu ve temenni etmeleri pek aşikâr olarak anlaşıldığı gibi - hem Rusya'nın, hemde Fransa'nın - zâten diğer bütün Garb devletleri gibi - İsrail'in kâına hâlel gelmemesini teminde mutabık olduklarını gösteriyor. Hâl şekli olarak da Jarring rehberliğinde müzakerelere devam edilerek bir muahedenin imzalanmasını düşündüklerine göre, böylece İsraili beceriksiz, dirayetsiz ve şahsiyetsiz Arap siyasetçilerini kandırarak ve yan baskıların da marifetiyle, her hâlde onlara «emin ve tanınmış hudutları» kabûl ettirmek imkânına kavusacaktır. Bu da işgâl edilmiş topraklar üzerindeki strâ tejik ehemmiyeti hâiz yerlerin ihâkını tevli eder. Daha sonra da İsrail, Beynelmîl yahudiliğin zavalıların, biçarelerin sömürütmesiyle kazandığı parayla beslenerek, Orta-Şarkta bir azman kesilecek. «Kızıl Ayı»nın pençesi altında inim inim inleyen müslümanların arasına nifak, fesad tohumlarını ekmeye, bu muntikayı daimî kan ve ateş altında tutmaya çalışacaktır. (6)

FRANSA'DA YAHUDİ DEVLET RİCALİ

Bir kavim ki onun devlet reisi Roçild Bankaları eski umum müdürü, usak tıynetli «Ben kat'iyyen Yahudi aleyhtarı değilim. Benim hâlen Paris'te pek çok, kalpleri İsrail için çarpan fakat kalpleri Fransız olan Yahudi dostum var.» (7) şeklinde beyanat veren bir adam (Pompidou) dirve bir kavim ki onun hükûmetinde başbakan (Jacques Chabon - Delmas), hariciye nazırı (Maurice Schumann) gibi dönme: Millî Müdafaa nazırı (Michel Debré), Meclisle münasebet nazırı (Roger Frey), Dahiliye nazırı (Raymond Marcelin), başbakan yanında devlet kâtibi ve hükûmet sözcüsü (Léo Hamon), Sinaî Kalkınma Nezare-

Suriye'de Komünistler İhtilâfa Düştüler

tinde devlet kâtibi (Bernard Lafay), Ziraat Nezaretinde devlet kâibi (Bernard Pons) gibi faâl gayretli hattâ azılı sioncu yahudiler vardır (8); ve bir başka kavim ki onun mevcut devlet ve hayat nizamı yahudilere bina edilmiştir, devlet fırkasının fikriyatçısı (yâni beyin) Suslov gibi bir yahudidir, bu iki kavmin mümessilleri bir aray geldiklerinde ne konuşurlar, hangi kararları alırlar, kime hizmet ederler ve ne için çalışırlar? Elbetteki Beyneimilel Yahudi Saltanatı mevzuunda konuşurlar, onun mutlak sultanının tesisine hizmet edecek kararlar alırlar, ona hizmet ederler, onun için çabalarlar

(1) Pompidou Türkistan'ı da ziyaret etmiş Taşkent ve Semerkant şehirlerine uğramış, buralarda kendisine aşırı bir tezahürat yapılmıştır. Ancak, satılmış kişi mazlum milletlerin dertlerinden ne anlar?

(2) Ama yine de, karısı Yahudi olan ve kendisi de çok samimi bir Yahudi dostu olan eski Fransız Kültür Bakanı ve muharrir André Malraux gibi bir uşağın «Mao, devrimizin en büyük simasıdır» dediğini ve Fransız, İngiliz, Amerikan yahudiliğinin Mao ile devamlı temaslarda bulunduğunu unutmayalım.

(3) Yanlış anlaşılmasın! Bu yine de iki farklı fikriyat olan sermayecilik ile komünistliğin çarpışmaması demek değildir; asıl idarecilerinin, önderlerinin karşılıklı sahte bir mücadele içinde olmaları demektir.

(Devamı 14. Sayfada)

— Beyneimilel Yahudiliğin mutemet adamı Pompidou, şimdi de komünist Rusya ile işbirliğine girişti. Kendi ülkesinde komünistler hora teperken bu ne ihanettir.

Komünist Rusya ile Çin arasındaki ihtilâf, nihayet bu bloklara bağlı ülkelere de sirayet etmiş bulunmaktadır. Moskova'nın verdiği talimattan asla ayrılmayan Suriyeli komünistler birbirine düşmüştür. Hristiyan Mişer Eflak'ın kurduğu ve nazariyatçılığını yaptığı Baas Partisi'nin komünist kanadına mensup şeflerinden biri olan General Salah El-Cedid, son zamanlarda Filistin gerillaları ile beraber hareket etmeye başlamıştı. Baas Partisinde Salah El-Cedid'in karşısında ALEVİ olan General Hafız Esad bulunmaktadır. Hafız Esad bütün Suriye Ordusunu elinde tutan ve ordunun her kademesinde tutulan bir gericidir.

KAVGANIN ASIL SEBEBİ NE İDİ?

Bilindiği gibi son Ürdün iç harbinde Baas Partisinin hem Irak kanadı, hem de Suriye kanadı Filistin gerillalarını savunmuşlardır. Böylelikle müslüman Arablara karşı komünist blok, beraberce hareket etmek imkânını bulmuştur. Mao'nun Orta - Doğu'daki mutemet adamı Yasir Arafatla, Arap sosyalizmi ayaklarıyla Suriye ve Irak'ı komünistleştirmeye çalışan Mişer Eflak'ı Baascıların beraber hareketleri bunun en açık misalidir. Suriye'de Baas'ın komünist kanadını idare eden Salah El-Cedid'in arzusuyla Ürdün'e karşı girişilen askerî hareket Baas'ın ordusu hâkim bazı çevrelerce hoş karşılanmamıştır. General Esad'ın başkanlığını yaptığı bu gurup, her şeyini kaybetmenin verdiği kinle dolu müslümanların komünizme karşı olmalarından da faydalanarak harekete geçmiştir. Salah El-Cedid'in ve Nureddin El-Attasi'nin Filistinli gerillalara yardımı ihanet olarak adlandırılmış, darbe yapılmıştır. Hareket şimdilik muvaffak olmuşa benzemektedir.

BAASCILAR SURIYE'DE NASIL MUVAFFAK OLDULAR?

Osmanlı İmparatorluğu'nun yıkılmaya yüz tutmasıyla beraber asırlarca renkleri, dilleri ve kavimleri ne olursa olsun milletleri bir arada tutan İslâmın ruhu da kaybolmaya başlamıştır. Mısır, Irak ve Suriye'de açılan mason locaları ve misyoner mektepleri faaliyetlerine hız vermişler, Arap münevverlerini Türk düşmanı olarak yetiştirmeye başlamışlardır. Beyrut Kolej'i'nin bu sahadaki faaliyetleri artık herkesce bilinmektedir. İngiliz casuslarının gayretleri de bu ihanet yuvasının faaliyetlerine eklenince imparatorluk çöktü. Müslüman Arapları temsil edemeyen hain idareciler diğer müslümanlara karşı düşmanlığı arttırmak için ırkçılığı körüklediler. Arap ırkının üstünlüğü sapık nazariyesi geçer akçe oldu. İslâmın ortaya koyduğu ideolojik birlik, böylece yıkılmaya yüz tuttu. Dünyayı komünistleştirmek isteyen Beyneimilel Yahudiliğin ekmeğine yağ sürüldü. Materyalizmin değişik şekli olan ırkçılığın arkasında Mişer Eflak isimli hain, tarafından Arap sosyalizmi palavrası propaganda edilmeye başlandı. Sanki sosyalizmin arapçası, türkçesi olmuş gibi, müslümanlara komünizm bu adla takdim edildi. Bu fikir semerelerini vermeye başladı. Irak'ta ve bilhassa Suriye'de Rusya'nın mali yardımlarıyla gelişen bir komünist cephe teşekkül etti.

Rusya'da bu komünistlere, Suriye'yi nasıl komünistleştirecekleri hakkında durmadan talimat veriyordu. 1965'de dünya komünizminin rehberi Wold Marxist Review dergisinden Suriyeli komünistlere şu talimat verildi:

«Suriye'de geniş bir komünist, müstakil demokrat, sosyalist, milliyetçi, Baas Partisinin solcu Ekrem Havram Kanadı, Eflak

Baascıları ve anlayış ilericisi aydınlardan müteşekkil bir müşterek cephe kurulacaktır.» Bu emir verildikten 3 sene sonra bizdeki gibi Millî Halk Cephesi kuruldu. Ve Suriye'de Baascılar iktidara geldiler. Suriye'de servet ve zenginlik Baasçı komünistlerin eline geçti. Din adamlarına hakaret edildi. Toprak reformu yapıyoruz diye topraklar parçalandı. Millet, yetiştirdiği mahsulü satacak bir pazar bulamadı. Yok pahasına Baas hükûmeti'ne satmak mecburiyetinde kaldı. Açlığı kaldıracağını söyleyen komünistlerin devri, Fransız esaretini aramaya başladı. Bugün Suriyeli müslüman kardeşlerimiz senelerdir devam eden bu işkencenin esiridirler. Hristiyan Dürzi subayların attığı ırkçılık tohumunu sulayan komünistler, bugün Müslüman Arapların bu zaaflarından elde ettikleri meyveleri dermekle meşguldürler. Bugün Baascılar, artık Suriy'yi çoktan unutmuşlar, komünizmin açık savunucusu olmuşlardır.

GENERAL EL-ESAD KİMDİR?

Bugün Suriye'de iktidarı eline geçirmiş olan General El-Esad, Baasçı olmakla beraber Çin tipi komünizmin aleyhinde olan bir ALEVİ'dir. Suriye Ordusunun Kurmay Başkanı'dır.. Ordunun komünist baascılara âlet olmasını istememektedir. Suriye Ordusundaki nüfuzunun büyük olduğunu ayrıca söylemiştik.

General El-Esad'ın bu hâkimiyetini bilen Salah El-Cedid ve benzeri komünistler, kızıl ordu niteliği taşıyan bir gerilla birliğini kurmuşlardı. Es-Saika adı verilen bu teşkilât, General El-Esad'ın başında bulunduğu Suriye Ordusunu tasfiyede kullanılmak üzere eğitilmekteydi. Eğitim faaliyetini bizzat Salah El-Cedid yapmaktaydı.

Es-Saika Teşkilâtının bu gaye ile kurulduğunu anlamış bulunan General Esad, buna son derece sinirlenmiştir. Komünist Baascılar, General Esad rejimini atlama taşı olarak kullanmak istemişlerdir. İşte bütün bunları zamanında değerlendiren General Hafız yaptığı hesaplar neticesinde harekete geçmeyi uygun bulmuş ve bütün kuvvetini teksif ederek müslümanların da komünistlerden memnuniyetsizliğinden istifade ederek iktidara gelmiştir.

General El-Hafız'ın ilk işi, Salah El-Cedid'in adamı olan Nureddin El-Attasi'yi azletmek olmuştur. Yerine başbakan ve devlet başkanı olarak yakın dostu General Mustafa Tlas'ı getirdiğini açıklamıştır. Tlas, aynı zamanda «Halk Ordusu» niteliğini taşıyan Es-Saika'nın başına geçmiştir. Derhal tevkiflere başlamış ve bazı bakanları tevkif etmiştir. Suriye ordusundaki bazı Maocu subaylar kaçarak Ürdün gerillalarına sığınmışlardır.

DURUM NE OLACAK?

Suriye'deki müslüman halk, komünistlerden nefret etmektedir. General Esad, bu nefretten istifade ederek korkmadan hareket edebilecekti. Fakat alevî Generalin müslümanlara tam hürriyet vermesi beklenemez. Ne acıdır ki, düşmanların zulmüyle eriyen müslümanların içinden gerçekten müslüman ve Suriyelilerin millî menfaatlarına bağlı bir lider çıkmamıştır. Bir alevî, bu işin başında bulunmuştur.

Her şeye rağmen bu hareket, Suriyeli müslümanların lehine gelişecektir. Bu hareketle komünist Baascılar, gerilemişler mühim bazı karakollarını kaybetmişlerdir. Kuvvetleri sarsılmıştır. Bu müslümanların vakit kazanmasına ve derlenip toparlanmasına imkân hazırlayacaktır.

KOMÜNİST İHTİLÂL TEKNİĞİ

TEDHİS TEDHİS TEDHİS

— 16 —

Komünizmin mücadele metodu, komünizmi inceleyenlerin kesin bir şekilde ortaya koyduğu şekilde manevi terördür. Bu komünizmin karşısında olan bütün güçlerin; panik, korku ve mağlubiyet duygusuna kapılmasıdır. Bildirilerinden kitle gösterilerine, işgallerden sabotajlara kadar yapılan bütün hareketlerin ilk hedefi manevi tedhiş'ten ibarettir. Kullanılan vasıtalar ne olursa olsun hedef daima aynıdır. Bu duygu elde edildikten tam bir şaşkınlık, panik ve nihayet teslimiyet duygusu elde edildikten sonra, komünistler ellerini kollarını sallaya sallaya iktidara gelebilirler. Bu terör herkese yönelmiştir. Hakim, Savcı, Polis, Subay ve halk, korku ile komünizme hizmete zorlanır. Ve bu korku mesuliyetsiz idarelerin hakim bulunduğu bütün memleketlerde devlet adamlarından başlar.

Yukarıda silahlı mücadelenin zarureti hakkında bütün marxist Litera türden seçilmiş, talimatları gördük. Şimdi bunu misalleriyle açıklayalım:

Fransız gazetecisi ve yazarı Roland Gaucher, yeni yayınladığı «Sabotajlar ve suikastlar» adlı kitabında, tarihin bu ilgi çekici ama avni zamanda dehşet verici siyasi mücadelelerini anlatmaktadır. Bu vazı serimizde kitaptan alınmış önemli pasajları okuyacaksınız. Birinci yazımız «Balta Cemiveti» ve bu cemivetin fanatik Başkanı Netsajew hakkındadır. Netsajew, Karl Marx'çı çevrelerle teması olan ve sürgünde yasıyan ihtilâlcı Bakunin'le temaslar kurmuştu.»

«Tarih boyunca her zaman hükümdarlar, devlet adamları veya diğer tarihî şahıslar öldürülmüşlerdir, fakat bunların hiçbirisi tedhisci hareket veya teşebbüs olarak kabul edilemez. Çünkü bir tek kisive yapılan suikast, ya bir hiddet neticesidir, ya da herhangi bir maksada hizmet eder.

Tedhiscilik çok daha başkadır. Burada yönetici bir grubun üzerinde teorik olarak çalıştırılan plânladığı ve disiplinli, küçük bir ordunun plânlananı hareket safhasına koyduğunu, sistematik bir şekilde yönetilen ve herkese açıkça ilân edilen bir savaş söz konusudur.

İLK UYGULAMA

Bu anlamda ilk tedhiş hareketine ilk olarak 1879 yılında Rusya'da rastlıyoruz. O tarihlerde bir avuç genç aralarında toplanarak otokrasinin sistematik bir şekilde girdiği «kuvvet ve zor» kullanma hareketine, aynı silâhla karşılık vermeğe karar vermişti. O güne kadar tek tük hadiseler cerevan etmiş, orada burada bir kaç kurşun atılmış, ama bununla büyük hareketin başlayacağına dair ilk işaretler verilmisti.

«İhtilâlcı ölüme adanmış bir insandır. Onun şahsî meseleleri ilâhîleri, şahsî hisleri ve vasantıları yoktur. Hattâ servete, mala mülke ve kendisinin olan bir isme bile sahip değildir. Bütün benliği sadece bir tek fikir, ideal ve ihtirasa doludur. İhtilâlle, Burinva düzeni, medeni dünya ve manevî ahlâk anlayışı ile bütün ilgisini kes

Komünistlerin şişirilmiş balonlarından olan sahte gerillacı Yahudi Che Guavera.

miştir. Bu dünyada yalnız bütün bu kavramları ve düzeni yıkmak için yaşar. Bir tek ilim tanır, parçalama tahrip etme ilmini... İçindeki bütün akrabalık, dostluk ve aşk hislerini kendini adanmış olduğu ihtilâlcı görevi için duymuş olduğu ihtirasa söndürmüştür, boğusmustur...»

Yukarıda tarif edilen bir ihtilâlcinin portresi, Stalin, Lenin Hitler veya Ho Si Minh'in kaleminden çıkmış değildir. Sadece 1879 yılında Rusya'ya kadar gelen bir kaç sayfalık bir broşürde vardır. Söz konusu broşürün el yazısı ortadan kavrılmıştır. Büyük bir ihtimalle bilhassa tahrin edilmiştir. Zaten broşürün sadece iki veya üç kopyası mevcuttu» (1)

Netsajewin kurduğu ve sonra Lenin tarafından benimsenen bu teşkilatlı tedhiş metodunu aynı zamanda parti azalarının tam bir ihtilâlcı olmak için de kullanılıyordu.

Nitekim Netsajew «genese öğrencileri hakiki birer ihtilâlcı yapabilmek için, onları gerçek tehlikenin içine atmak gerektiğine inanmıştı.» (2)

Kurulan tedhiş cemiveti öldürmekle hiç bir takdir kabul etmez. İşe yarayan azasını dahi öldürür. Ve bunu anti komünistlerin öldürdüklerinden bahis ile yem olarak kullanır. Bu menhus metodu, öğrenci Iwanow'un katlinde de görürüz.

ÖĞRENCİ İWANOW'UN KADERİ

«Öğrenci Iwanow' Netsajew'in kurduğu organizasyonda başka bir volda gidiver. Netsajew'in emirlerini sert bir şekilde tartışma konusu yapıyor. sık sık onu tenkid ediyordu. Her ikisi arasındaki fikir çatışmaları artık görülüyor şekilde artmaya başlamıştı. Netsajew, Iwanow'la yaptığı bir kavgayı, hemen «Merkez Komite»ye bildiriyordu. «Merkez Komite» kendisinden bas

kası olmadığı için de, her defasında Iwanow haksız görülüyordu. Arsa bu sık sık tekrarlanınca, Iwanow ünlü komitenin meydanıyetinden şüphe etmeye başlamış ve Netsajew'e istifa ederek yeni bir organizasyon kuracağını söylemişti.

Bu cesit çatışmalar ashnda mesru bir parti içinde sık sık görülen birsevidi. Neticede parti içinde ya bölünme olur, ya da tamamen kapanırdı. Fakat gayri-mesru kurulum bir parti ya da bir organizasyon için böyle bir sev söz konusu olamazdı. Bu yüzden Netsajew, Iwanow'u bertaraf etmeye karar verdi.

Ama bunu yapabilmek için arkadaşlarının da tavassutunu alması lâzımdı. Organizasyonun bir haska azası olan Nikolaiew'e itimat edebilirdi. İvi bir psikolog olduğu için de Usnenski'nin karakterini de iyi tanıyordu. Nitekim ona gavevi balırlayan emelleri ortadan vaketmeye organizasyonun vekili olmamışını gördüğü zaman, Usnenski derhal sünnasiz vardır diye cevap vermişti. Öyleyse Iwanow organizasyonun iktikhatı için bir enesl teşkil etmiyor muydu? Daha emdiden çok konuşuyordu, teşkilattan ayrıldıktan sonra kimhiler daha neler söyleyecek, etrafa neler yapacaktı? Usnenski Netsajew'in fikrine itirak etti. Gerive, Iwanow'un eski bir arkadaşı olan Kusnezow kalıyordu. Dehşet içinde böyle bir sevin imkânciz olduğunu söylemeye çalıştı. Fakat bu kicinin barışında yalnız kalıyordu. Netsajew, tehdit eder bir şekilde, «vaka kendicinin demi komiteye karşı koymak arzusunda olduğunu» sorunca, Kusnezow hirsav söylemeye cesaret edemedi.

Teskilatın bütün üveleri Netsajew'in fikrini kabul edince artık Iwanow'un kaderi çizilmiş oluyordu. Iwanow'a, parkın gizli bir köşesinde gizli bir mahaaanın bulunduğunu söyleyerek, oraya götürüldü. Iwanow, hiçbir gev hissetmeden oraya gitti ve kendisini götüren arkadaşı Kusnezow'un ne kadar hevesanlı olduğunu farketmedi bile.

CİNAYET

Cinayet bir komedi gibi başlamış, dehşetle sona ermişti. Netsajew karanlıkta ya nılarak, önce Nikolaiew'i boğazından yakaladı. Iwanow nihayet ne olacağını anlamış ve kaçmağa çabalamıştı. Elinden kurtulup kaçmaya uğraşan Iwanow'u, Netsajew üçra köşenin çıkış verinde tekrar yakaladı ve bir vuruşta onu vere attı Iwanow kendisini savunmak için, kendisini boğmağa çalışan Netsajew'in ellerini ısırmağa başladı. Diğerleri korku içinde olanları seyrediyorlardı. Nihayet Nikolaiew durumu kavrayarak, Netsajew'in emri üzerine kendisine bir tabanca uzattı. Birkaç saniye sonra «engel» ortadan kaldırılmıştı.

Ceset iperle bağlanıp, taşlarla ağırlaştırıldıktan sonra yakında bulunan bir çaya atıldı.

(Devamı Gelecek Sayıda)

(1) Yeni gazete. 9. Ağustos. 1970

(2) » » 10. Ağustos. 1970

millî kültür lûgatçesi

Hicrî aylardan Sa'ban ayının 15. gecesine ne tesadüf eden Berâet Kandilinin İslâm Dininde müstesnâ bir yeri vardır. Cenab-ı Hak bitmez tükenmez rahmetiyle, bu gece kullarına tecelli eder, lütuflarını sonsuz olarak kullarına verir.

Sa'ban ayının 15. gecesine «Berâet» denmesinin sebebi şudur: Bu geceye Berâet denildiği gibi aynı zamanda «hüccet» ve «senet» manalarına gelen «Sakk» da denilir. Nasıl ki, haraç veya borç tamamen alındığı zaman borçluya veya haraç almana berâetlerini anlatan bir senet yazılırsa: Allahü Tealâ da mü'min kullarına bu gecede berâet yazdığı için, bu geceye «Berâet Gecesi» denilmiştir.

BERÂET GECESİNİN HASLETLERİ

Berâet Gecesinde, mü'minler için, pek çok menfaatler vardır:

1. Her mühim iş bu gece ayırddedilir.
2. Bu geceki ibadetin fazileti büyüktür.
3. İlâhî rahmet feyezân eder:

Bu gece Allah (C.C.) mü'min kullarına rahmetiyle tecelli eder. Bu hususu Hz. Ali (R.A.) nin, Resulullahtan (S.A.S.) rivayet ettiği bir hadis şöyle ifade etmektedir: Resûlullah (S.A.S.) Efendimiz buyurdular ki;

Sa'banın 15. gecesi olduğunda; geceleyin namaz kılın ve ibadet edin. Gündüzün de oruç tutun. Süphesiz ki, Allah (C.C.) bu gece, güneşin batmasıyla beraber dünya semâsına rahmetiyle iner der ki; «Ey. İstîğfar edip günahından varlıktanmak isteyen yok mu? Ona ben mağfiret edeyim. Ey Rızık isteyen yok mu? Onu rızıklandırayım. Ey. Derdi olan yok mu? Ona afiyet vereyim.» Bu hal taa safak atana kadar devam eder. (1)

Bu hadis-i şerifte dikkat edilmesi gereken husus; Allah'ın (C.C.) yer yüzüne inisi zatı ile değil, kullarına rahmeti ile tecelli buyurmasıdır. Bu manevî bir yakınlıktır.

4. O gece Resûlullah (S.A.S.) sefaat hakkının tamamı verilmiştir. Rivavete göre Resûlullah (S.A.S.) Sa'banın 13. gecesi ümmeti hakkında sefaat istedi, bu sefaatin üçte biri verildi. 14. gecesi yine istedi üçte biri daha verildi. 15. gecesi taleb etti, bu gece sefaatin tamamı ihсан buyuruldu. Bu sefaatten mahrum olanlar; Allah'tan, devenin ürküp kaçtığı gibi kaçanlardır. (2)

5. Berâet, mağfiret gecesidir.

Bu gece, Allah (C.C.) kullarına afiv muamelesi yapar ve onları cehennemden âzad eder. Şu hadis-i şerif bu hususu beyân etmektedir:

Hız. Âişe (R.A.) buyurdu ki;

Bir gece Resûlül Ekrem yanımda idi. Geceleyin yanımdan kalkmış olduğunu anlayınca, hemen ben de kalktım. Beni kadınlık gayreti tuttu da, eslerimin evini aradım. Sonra Medine mezarlığı «Bakia»da Resûlullahı buldum. Resulullah mü'minlere ve şehidlere dua ve istiğfar ediyordu. Kendi kendime, «Anam babam sana felâ olsun. Sen Allaha kulluktasın, ben ise dünya peşindeyim» diye mahcub olarak kosa kosa eve döndüm. Soluk soluğa idim. Resûlullah da bu arada geldi ve durumumu görünce, «Yâ Âişe nedir bu nefes?» diye sordu. Ben de durumu olduğu gibi anlattım. Resûlullah (S.A.S.) buyurdu ki; «Yâ Âişe sana haksızlık mı yapacağımı zannettin. Cel-

BERÂET

râil geldi de bana şöyle dedi: «Bu gece Sa'banın onbeşinci gecesidir. Cenab-ı Hak bu gecede Kelb kabilesi koyunlarının tüyleri sayısınca insanı cehennemden âzad eder. Ancak; Allah'a şirk koşanların, buğzedenerin, ana ve babasının haklarına riayet etmeyenlerin, içki ve zinâyâ düşkün olanların, bu gece Allah (C.C.) yüzlerine bakmaz. Meğer ki tevbe etmiş olsunlar.» Bundan sonra Resûlullah (S.A.S.), «Ey Âişe müsaade edersen bu geceyi Rabbime ibadetle geçireyim» dedi. Ben de, «Anam babam fedâ olsun buyurun» dedim. Hemen kalktı, namaza durdu. Secdeye varınca, secdevi öyle uzattı ki; korktum ve ruhunu Allah'a teslim etti zannettim. Hafifce ayağına dokundum, ayağı kıvıldadı, ben de rahatladım. Resûlullah (S.A.S.) secdede şöyle dua ediyordu: «Allahım azâbından afvine, gazâbından rızana sığınıyorum. Ya Rabbî senden yine sana sığınırım. Sen bütün yüceler den yücesin. Seni, lâıyk olduğun şekilde, methü senâ edemiyorum. Sen ancak kendini senâ ettiğin gibisin.» Sabah olunca bunları Peygambere söyledim. «Bunları öğrendin mi yâ Âişe?» dedi. «Evet öğrendim, yâ Resûlullah» dedim. Buyurdular ki; «Bunları hem öğren, hem de diğer müslümanlara öğret. Çünkü bunları bana Cebrâil öğretti ve secdede böyle dua etmemi söyledi.» (3).

Ebû Mûsa (R.A.) tarikiyle gelen bir hadis-i şerifte ise Resûlullah (S.A.S.) şöyle buyurmaktadır: «Allah (C.C.) Sa'banın 15. gecesinde kullarına bakar da, müşrik ve kindar olanlar müstesnâ, onların hepsini yarlıgar.» (4).

«LEYLE-İ MÜBÂREKE» HANGİ GECEDİR?

Cenab-ı Hak Duhan sûresinin başların da şöyle buyurmaktadır:

«Haa Mîm. (Helâl ile haramı ve sair hükümleri) açıkça bildiren (bu) kitaba yemin ederim ki, hakikat, biz onu mübarek bir gecede indirdik. Gerçek, biz (onunla kâfirlerin uğrayacakları azâbı) haber vericileriz. (O, bir gecede ki) her hikmetli iş, nezdinizden bir emr ile, o zaman ayrılır. Hakikat, biz Rabbinden bir (eser-i) rahmet olarak (peygamberler) gönderenleriz. Şüphesiz ki o, hakkıyla işidenin, (her şeyi) kemâliyle bilen ta kendisidir.» (5)

Âyet-i kerimde geçen «Leyletün mübareketün», mübarek gecenin «Kadir» gecesine mi, yoksa Berâet gecesine mi olduğu hususunda ulemânın ayrı ayrı görüşleri vardır:

Ekserî âlimler, bu gecenin Kadir gecesi olduğunu söylemişler ve bir çok delillerle bunu isbatlamışlardır ki, doğru olan da budur. Ulemânın bu hususta getirmiş oldukları delillerden bir kaçını zikrederim:

1 — Allahü Tealâ Kadr Sûresinde, «Gerçek, biz onu (Kur'anı) kadir gecesinde indirdik» (6). Duhan Suresinde de, Hakikat, biz onu (Kur'anı) mübarek bir gecede indirdik» (7) buyurmaktadır. Şu halde bu

mübarek gecenin Kadir gecesi olması icabeder.

2 — Yine Cenab-ı Hak Bakare Suresinde, «Ramazan ayıdır ki, Kur'an onda indirilmiştir.» (8) buyurmaktadır. Böylece Kur'anın Ramazan ayında indirildiği beyan edilmiştir. Bütün bunlardan, mübarek gecenin Kadir gecesi olduğu ortaya çıkar.

3 — Allahü Tealâ, Kadir gecesini vasfederken, «Onda melekler ve Ruuh, Rable-rinin izniyle, her iş için iner de iner.» (9) buyuruyor. Duhan Suresinde ise, «(O mübarek gecede) her hikmetli iş, nezdinizden bir emr ile o zaman avrılır.» (10) buyuruyor. Görülüyor ki, âyetlerdeki vasıflar birbirine uygundur. Vasıflar birbirine yakın olunca da bu geceden birinin, diğerinin aynı olması gerekir.

4 — Muhammed b. Cerirü't-Taberî, meşhur tefsirinde Katâde'den naklen der ki; «İbrahim (S.A.S.) in sahifeleri Ramazan'ın evvelinde nazil oldu. Tevrat Ramazanın altısında, Zebur onikisinde, İncil onsek'zinde, Kur'an ise yirmi dördünde nazil oldu. Leyle-i Mübarek, Leyle-i Kadir'dir.»

Meşhur âlim Ebussuud'a göre, âyet-i kerimde zikredilen hikmetli işler; kulların rızıkları, ecelleri, başlarına gelecek şeyler, hülâsa gelecek seneye kadar olacak her şeydir. Bu vasıflar ise mezkûr gecenin Kadir Gecesi olduğuna delâlet eder.

İkrime ve bir kısım âlimler de Leyle-i Mübareke'nin, Berâet gecesi yani Sa'banın 15. gecesi olduğunu söylemişlerdir. Fakat bunların delilleri kesin ve sıhhatli değildir.

Bu gecenin Berâet Gecesi olduğunu söyleyen âlimler de bulunduğu için, bazı ulemâ görüşleri uzlaştırarak aradaki çelişmeyi kaldırmak için şu izahatı verirler:

«Berâet» gecesi emirlerin Levh-i Mahfuz'dan istinsahına başlanır. Katipler, bu geceden gelecek seneye tesadüf eden aynı geceye kadar olacak vak'aları yazar ve bu, «Kadir» gecesi bitirilir. Rızıklara aid nüsha «Mikail» aleyhisselâma; harb, zelzele, sâika ve çöküntülere ait nüsha «Cebrail» aleyhisselâma; amellere müteallik nüsha, dünya göğünün sahibi ve büyük melek olan «İsrafil» aleyhisselâma; musibetlere ait nüsha da «Azrail» aleyhisselâma teslim olunur.

Bazı âlimler de; «Berâet gecesinde her şey vazifeli meleklerle teslim edilir. Kadir gecesinde vazifeliler icraata başlarlar» diye rek, iki görüşün de doğru olduğunu kabul ederler. (11)

(1) Tacü'l-Usul fi Ehâdisi'r-Resûl. Cild: 2, Shf: 93. İbnü Mâce'den naklen.

(2) Seyhâde, Râzi ve Ebussuud Tefsirleri.

(3) Tacü'l-Usul. Cild: 2, Shf: 93.

Tefsirü't-Tesnim. Shf: 205.

Tefsirü Kebir. Cild: 7, Shf: 464.

(4) Tacü'l-Usul. Cild: 2, Shf: 93.

(5) Ed-Duhan Sûresi. Âyet: 1 ilâ 6.

(6) El-Kadr Sûresi, Âyet: 1.

(7) Ed-Duhan Sûresi, Âyet: 3.

(8) El-Bakare Sûresi, Âyet: 185.

(9) El-Kadr Sûresi, Âyet: 4.

(10) Ed-Duhan Sûresi, Âyet: 4.

(11) Tefsirü Kebir. Cild: 7, Shf: 459, 464.

Tefsirü Ebussund.

Tefsirü İbni Kesir. Cild: 4, Shf: 137.

Tefsirü Bezzavî. Cild: 2, Shf: 415.

Hak Dini Kur'an Dili. Cild: 5, Shf: 4294.

Komünistlerin kaatilliği ortaya çıktı

(Başarık, 6. Sayfada)

kamçılamlar ve komünist olmasını sağlamışlardır. Artık bundan sonra Kuseyri hücre çalışmalarına katılıyor, komünist hareketlerin ön saflarında bulunuyordu. Zaman zaman Ankara'nın muayyen semtlerinde yapılan toplantılara iştirak ediyordu. Ancak, Kuseyri'nin alaka kurduğu hiçbir şeyi tatmin etmemeye başladı. Komünizmin bünyesinde meydana gelen çatlaklıklar onların hiziplerine de sirayet etmişti. Aşağıdaki ifade Kuseyri'nin en azından bazı yönleriyle mensubu bulunduğu komünist teşkilâta karşı çıktığını gösteriyor. Kuseyri ile alaka kurup, onun öldürülmesinden sonra ifade veren bir komünist fahişe, aynı şöyle diyordu: «Sosyalist eylemde, bekâret çizgisinde inat edip kalmak muhafazakârlığa tâviz vermektir.»

Ayrıca, son senelerde komünistler arasındaki parçalanmalar birbirini o kadar sık takip etti ki, her gün bir gurup ortaya çıkıyordu. İşte bu parçalanmalar içerisinde, Kuseyri'nin «bardağı taşıran» son hareketi, artık onun ölümünü davet eden bir hareket olmuştur. Kuseyri Aydınlik dergisinde yapılan bir toplantıya katılmamıştı. Toplantı ise, Aydınlikçıların üniversite taktiklerini tâyin edecek bir mahiyet arz ediyordu. Aynı zamanda «komünist eylemlerde» uğranılan mağlubiyetlerin muhasebesi yapılacaktı. İşte Kuseyri'nin böyle bir toplantıya katılmaması onun bağlı bulunduğu teşkilâttan ayrılıp, başka bir guruba geçeceği kanaatini uyandırıyor. Eğer böyle olursa, Kuseyri Aydınlikçıların bazı sırlarını açıklayacak ve kendilerine ihanet etmiş olacaktı. İşte bu düşünceyle toplantıya gelmeyen Kuseyri'nin hemen cezalandırılması yine aynı toplantıda kararlaştırıldı. Bu iş de Kuseyri'nin en yakın arkadaşı olan ve aynı zamanda DEV-GENÇ'in militanlarından bulunan Nejat Aran'a verildi.

Kuseyri'yi okulda bulacak, en yakın arkadaşı olması hasebiyle hiç şüphe çekmeden cezasını verecekti. Nitekim hâdisenin cereyan tarzı ve şahitlerin ifadeleri yukarıdaki satırları doğrulamaktadır. Komünizmin çatırdayan bünyesi solu militanları birbirine kırdırmaktadır. Kırdırmaktadır ama, bu açık gerçeği göremeyen kör diplomatlar bütün cinayet suçlarını milliyetçi vatanseverlerde aramaktadırlar. Ve hâdiseden hemen sonra ya yurt dışına kaçan ya da gary-i millî sistemin himâyesine sığınan katiller yerlerine zindanlara milliyetçiler gönderilmektedir.

KÂTİL KASDEN

YAKALANMAMIŞTIR..

Yıldız hâdiseleri esnasında şeflerine «baba, mutlakâ bir kâtil bulmalısınız» tarzında direktifler yağdıran İçişleri Bakanı, Kuseyri hâdisesinde susmayı tercih ediyordu. Mecliste, henüz zanlı olduğu dahi adalet mahkemelerince meçhul bulunan milliyetçileri kâtil gösterebilme maharetine sahip Menteseoğlu'nun susması mânîdardı. Gerçi, Haldun beyin sokak kadınlarıyla düşüp kalkmakta mükemmel eğitim görmüş bir oğlu vardı. Ama bu yönlü maharet, hiç bir zaman «baba Menteseoğlu'nun» tecrübesiyle kıyaslanamazdı. Oysa polis, kâtili hafta geçmeden tesbit etmiş bulunuyordu. Bir zamanlar, M. Kuseyri'nin çok yakın arkadaşı olan Nejat Aran hâdiseden sonra Ankara'daki komünist üssü, O.D.T. Üniversitesinde teminat altında idi.

Evet!.. Sol basın ve komünistler millî cepheye olmadık hakaretler yağdırırken, ilim adamı tasialkları milletini şahsiyetine galiz güfûrlar savururken, kâtil biliniyordu. Bu konuda 22 Ekim 1970 tarihli Adalet gazetesi şunları yazmakta: Bu soruyu Ankara Emniyet Müdürlüğü yetkililerine biz de sorduk ve şu cevabı aldık:

«Efsus ki kâtilin kimliğinin açıklanması dahi Bakan tarafından

yasaklanmış bulunuyor. Yakalanması için emir bekliyoruz.»

Şimdi olur olmaz, şu soruyu sormak geliyor insanın içinden: Yoksa komünist mason işbirliği mi? Bunu muhterem okuyucularımız takdir edeceklerdir. Ancak şunu belirtelim ki, artık Boğazdaki gazinolarda mason şefleri ile komünist yazarların aynı masada içki içtiklerini kabullenmenin zamanı gelmiştir. Ve bunu kamu oyunundan gizlemeye çalışmak boşuna yorulmaktan ibârettir.

HÂDİSENİN YILDIZ OLAYLARI İLE OLAN BENZERLİĞİ

M. Kuseyri'nin öldürülmesi hâdisesinin ve Adalet gazetesinin basılması olayının meydana getirdiği etkilerle, geçmiş talebe hareketlerine bir göz atalım.

Türkiye'de bilhassa 27 Mayıs 1960 darbesinden sonra politik bir eğilime gelen üniversiteli gençlik hareketinin eline geçirmek istediği önemli kuvvetlerden biridir. Bu yüzden komünist hareketler, üniversiteleri bir üs yapabileceği gayreti içindedir. Türkiye'de bunun güzel misalleri verilmiştir.

Mâlum olduğu üzere Panamalı komünistler, küçük bir Panamalı çocuğu öldürüp, cesedine ait fotoğrafları çoğaltmışlar ve halka dağıtmışlardır. Aynı olay İstanbul Teknik Üniversitesi'nde görüldü. Bir polis baskını sırasında Gümüşsuyu Talebe Yurdunda bir pencereden diğerine atlamaya çalışan Hukuk Fakültesi öğrencisi Vedat Demircioğlu düşerek öldü. Bu şahsın cesedi etrafında hemen yüksek bir atmosfer tertibine girildi. Demircioğlunun cesedinin, komünistler tarafından uzun günler istismarı, daha sonra vukubulacak talebe cinayetlerine ön ayak olacaktır.

Demircioğlunun ölmesi hâdisesinin tipik benzerleri Işık Mühendislik ve Mimarlık Yüksek Okulu ve Yıldız Devlet Mimarlık - Mühendislik Akademisinde müşahade edilmektedir. «Türk Ocaklarına» kayıtlı olduğu bi-

linen Mehmed Büyüksevinç adındaki öğrenci, silâh deposuna döndüğünü aramalarda kabul ettirmiş bulunan Akademinin parkında öldürülmüştür.

YAVUZ ARGUN'UN ALEYHTE ŞAHİTLERİNİN AKİBETİ

Tıpkı Kuseyri'nin öldürülmesi olayındaki gibi, şahid olduğunu iddia edenler vardı. Meselâ Cahit Tan ismindeki öğrenci bunlardan biriydi. Zifiri karanlıkta ateş edenin sarı bıvıklı olduğunu iddia edecek kadar aptal ve zavallı olan bu şahıs, halen polise ateş açmak ve bir albayın arabasına kursun yağdırmaktan sanık olarak tevkif edilmiş bulunmaktadır. Gene aynı hâdisede yaralanan Ahmet Kayıkmaç isimli talebe hâdisenin üzerinden bir ay dahi geçmeden aynı şekilde bir sivil polise, talebe cemiyetinde öldürülmeye dayak atan bir öğrenciydi. Okulun önünden geçen on vasındaki bir yavrucağın göğüsüne tabanca dayayabilecek kadar cesur olan bu eşkiyalar bir müddet sonra Mustafa Aysaroglu isminde hâdiseden yakından veya uzaktan hile ile gıtaşı olmayan bir talebevi günün sonunda tabancasına tâbi tutulacaktır.

MACARİSTAN GERÇEĞİ

Türkiye'de ilgililerin bu kesirli hareketleri görmelerinin zamanı ya da henüz başlamamıştır. Unutulmaması gerekir ki, Çin'in komünistleştirilmesi için en faal rol oynayanlar kızıl çetelerdir. Macaristan'da komünistlerin hareketlerini mühimsemeyen, millî yetkileri tecrit etmekte direnen İmre Nâti bu hatasını çok ağır ödemiştir. Efsus ki kavdetmek gerekir ki İmre Nâti'nin düştüğü hataya Türkiye'mizde de müteaddit defalar düğülmüştür. Ve bunda ısrar edilmektedir. Nitekim Kuseyri hâdisesindeki Menteseoğlu ile, Yıldız hâdiselerinde esnasındaki Menteseoğlu aynı şahsiyetlerdir.

Milliyetçi avında mahir, komünist suçluları gizlemekte istad bir İçişleri Bakanı.

bihi edilmesi, teklif edilmiştir.

Kongre sonunda yayınlanan bildiride ise Komünizmin İslâm ülkeleri için «gayr-ı meşru ve haksız» bir rejim olduğu kaydedilmektedir.

En önemlisi, Cakarta İslâm Kongresi komünist ve kapitalist bloklara karşı İslâm milletlerinin üçüncü bir blok halinde birleşme arzusunda olduğunu göstermiştir.

Asya - Afrika ülkeleri İslâm Kongresi sona erdikten sonra yayınlanan bildiride, esir müslümanların durumuna da geniş yer verilmiştir. Bu konuda alınan kararlar 100 milyon esir Türk kardeşimiz için son derece hayâlidir.

Milletlerarası İslâm Teşkilâtının, müslüman olmayan ülkelerde yaşayan (özellikle Sovyetler Birliği ve Çin'de) müslümanların haklarını savunmak amacıyla girişilecek mücadeleyle destekleme kararı aldığı açıklanmıştır. Ayrıca Sovyetler Birliği'nden, Kırım ve Kafkasya'da yaşayan müslüman halka hürriyet tanınması istenmiştir. Aynı mealde bir diğer çağrı da, Doğu Türkistan'da yaşayan müslümanlar için Kızıl Çin'e ya pılmıştır.

HÂRİCİYEMİZ UYUYOR MU?

İslâm Kongresi yapıyor. İslâm Alemini ilgilendiren mevzûlarda önemli kararlar alınıyor. Esir kardeşlerimiz hakkında hayâtî önemi olan kararlara varılıyor. Fakat Türk hariciyesinde hiç ses yok. Hükümetçe İslâm Kongresine en ufak alâka dahi gösterilmedi. Tek delege bile gönderilmedi. Pekiyi, İslâm Alemini sırt çevirerek bizi dünyada kim destekleyecek? Kim destekledi şimdiye kadar?

Roçildlerin Banka Müdürü

(Başarık, 10. Sayfada)

Şu anda me'lun Yahudi, Garpte menhus, menfur ve sapık «cinsi ihtilâlini tamamlamakta meşgûldür.

(4) «La Terre Retrocé. La Tribune Sioniste» 15-10-1970.

(5) «Le Monde» 15-10-1970.

(6) Son Arafat-Hüseyin taraftarlarının çarpışmasını İsrailîlerin tahrik ettiği, tasarladığı Yahudi «L'Express» haftalığının 13 - 19 - Haziran 1970 tarihli nüshasından gayet iyi anlaşılıyor. Râportajı yapan Marc Ullmann (Yahudi); İsrail'in en çok okunan muharrir - gazetecisi Amas Kenan'ın, sâlihün tesisi için Filistinlilere, şu anda İsrailîlerin ellerinde tuttuğu Yukarı Ürdün'le, Hüseyin'in elindeki Aşağı Ürdün'ü muhtevî bir müstakill Filistin verilmesi gerektiğini söylediğini, aynı şeyi bakan Şimon Peres'in de desteklediğini ve İsrailîlerin ekseriyeti için bu fikrin kabul edilebilir olduğunu yazıyor. Golda Meir de yapılan mülâkatta «Hakikaten, Filistinlilerin bir devlet kurması utandırıcı (şaşırtıcı) bir şey olmaz» diyor.

(7) «Le Monde» 5 Mart 1970.

(8) Karısı Yahudi olan İmar ve İskân vekili Albin Chalandon ve Millî Meclis'i dolduran diğer Yahudi mebuslar da göz önünde tutulursa durum

Cakarta'da İslâm Ülkeleri Konf. ve Türk Hariciyesi

Asya ve Afrika Ülkeleri İslâm Kongresi, 6 Ekimden itibaren Bandung'da yaptığı toplantıları hafta ortasında tamamlamıştır.

Konferansa 25 ülkenin temsilcileri katılmıştır. Pakistan ve Endonezya'nın önderlik ettiği kongreye Türkiye katılmamıştır. Toplantılar sırasında çeşitli teklifler yapılmış ve önemli kararlar alınmıştır.

Asya-Afrika İslâm kongresinde komisyonlarca alınan ve genel kurula sunulan başlıca kararlar şunlardır:

3 — İslâm davetçileri Teşkilâtının kurul-genel kurul kabul edilerek teşkilâta, «Milletler Arası İslâm Teşkilâtı» adı verilmiştir. Yeni kurulacak teşkilâtın başkanı Pakistanlı olacak ve genel sekreterlik Endonezya'ya verilecektir. Teşkilâtın başkan yardımcılarını ise Endonezya, Nijerya, Suriye ve Batı Almanyalı müslüman temsilciler yapacaklardır.

2 — Milletlerarası bir İslâm bankası kurulması. Petrol üreten İslâm ülkeleri, İslâm dünyasının mâlî gücünü artırmak için fonlarını, bu bankaya yatırmaya davet edileceklerdir.

3 — İslâm davetçileri Teşkilâtının kurulması. Ayrıca kongrede, Filistin mevzuundaki politikalarından dolayı Amerika ve Rusya'nın tak-

Millî Mücadelemizin STRATEJİSİ

— 10 —

Bütün komünist memleketlerde komünizm, gayr-i millî unsurların desteğine dayanmaktadır. Rusya ve Çin'de beynelmîlî Yahudiliğe, gayr-i Rus milletlerde ise Rus ırkının gücüne dayanmaktadır. Şu halde esir milletlerin kurtuluşu, açıkça Rus ve Çin emperyalizmine karşı yapılan mücadele ile mümkündür.

Polonya ve diğer Avrupa milletlerinde bu mücadelenin anti-sionist karakteri de belli olmaktadır.

O halde dış politikanın esasını Rus emperyalizmine karşı mücadele ve milletin kurtuluşu hareketini destekleme teşkil etmektedir. Diğer taraftan, Rus emperyalizmi karşısındaki milletlerin her türlü yardımı temin edilmeli ve FAKAT MİLLÎ İSTİKAMETTE KULLANILMALIDIR. Politikamızın baş esası komünizme karşı olmak olmalıdır.

Düşmanı teker teker yenmek, tecrid ederek savaşmak siyasi, askeri ve ekonomik harbin esasıdır. Bu kaideye uyulmadığı takdirde zaferi kazanmak müşküldür. Askerî, siyasi ve ekonomik harbin temel kaidesi, düşmanı tecridir. Ancak ideolojik harp siyasi ve askeri harpten müstakil olabilir.

Hele, siyasi ve askeri hareketin hazırlığını da temin eden psikolojik harp, düşmanı, yaptığı suikastları ve fenalıkları gün lük vakıfalar içinde yakalayıp açıklamalı. Düşmana nefret ve düşmanlık hisleri uyan dırılmalı, mücadeleyi psikolojik olarak hazırlamalı. Millet; düşmanını, kendisine hazırlanan fenalıkları bilmeli, kurtulmak için takip edeceği inancı, kadroyu ve programı bilmeli ve bunları temsil eden sloganlara, ifadelere ve sembollere ümidini bağlamalıdır.

Psikolojik harbin gayesi, düşmanın iradesini yok etmek ve kendi kuvvetlerimizin irade ve imanlarını yükseltmektir. Bu iki gaye birbirlerinden ayrılmaz. İmanı kuvvetli topluluk, az imanı yıkar. Su halde gaye (psikolojik harbin gayesi) düşman iradesini felce uğratmak, kendi kuvvetlerimizin iradesini kuvvetlendirmektir.

Düşman kuvvetlerini taktik veya stratejik bir mücadelede ve mücadelenin değişik sahalarında yenmek gerekebilir. Psikolojik harpte, iste o zaman; düşman kuvvetlerinin iradesini sarsıcı bir mücadele olarak vazife görür. Buna göre psikolojik harp, taktik, stratejik, sivasî, iktisadî veya askeri psikolojik harp haline gelir.

Meselâ bir düşman taburunun, elinden zaptettiği tepenin alınması için yapılacak propaganda, ve diğer faaliyetler taktik psikolojik harp hareketidir.

Bütün bir harbin seyri boyunca, düşman askeri ve milleti üzerinde yapılan psikolojik hareket ise, stratejik psikolojik harp nevine girer. Askerî, ekonomik ve siyasi harp ve bunların sahasındaki psikolojik harp birbirine bağlıdır. Harp, siyasetin devamı olduğuna göre, harbî siyaset hazırlar ve devam ettirir demektir. Harbin mahiyeti ne olursa olsun (stopvekün veya mahdut), harp siyasetin devamıdır. Bu sebeple harp, siyasetin en son noktada müracaat et

tiği vasıta. Harp, siyasetin vasıtalarından biri değil, en sonucusudur. Milletin bütün güçlerinin kullanılarak, düşmanın yenilmesi, her gücün umumi bir plân çevresi (yani politika) içinde kullanılması gerekir.

Netice olarak şunları söyleyebiliriz:

Her harbi idare eden bir politika vardır. Ve harp, politikanın son silahıdır. Harpten evvel harbin gayesini temin edecek mücadeleler yapılırki, bu mücadelelere de yön veren yine politikadır.

Her mücadele şeklinin ve her kuvvet kullanmanın bizzatı bir psikolojik değer vardır. Buna ilâve olarak, her mücadele nevi ile birlikte uygulanacak bir psikolojik mücadele nevi bulunur.

Şu halde, bütün mücadele şekilleri siyasetin devamı olmalıdır.

Her mücadele şekli diğerleriyle birlikte kullanılır. Ve bu birlikte (organize) psikolojik değere en büyük yer verilmelidir.

Su halde, siyaset bütün harp şekillerinin nazımıdır. Ve psikolojik harbin de nazımıdır.

Ancak siyaset, bir ideolojinin en mühim vasıtalarındandır. Su halde siyaseti de ideoloji kontrol eder ve nazımı olur. Fakat siyaset ideolojiye tesir edemez. Zira ideolojinin yapısı buna manidir.

Su halde:

a — Mücadelenin bütün şekilleri arasındaki, ahenkli bağ, siyasettir.

b — Harp ve fiili kuvvet kullanma siyasi vasıtaların (Harp harici mücadele şekillerinin) en kat'i ve en son şeklidir. Bu mücadele şekli de, siyaset tarafından diğer mücadele şekilleriyle birlikte kullanılır.

c — İdeoloji, siyaseti ve bütün mücadele şekillerini kontrol eder ve kullanır. Siyaset ve siyasi mücadele, ideolojinin vasıtaları istimaline mani olamaz. İdeolojik mücadele, hiçbir mücadele şekline ve nevine tabi değildir. Bütün mücadele şekilleri ideolojiye ve siyasete tabidir. Hiçbir siyasi anlaşma, uzlaşma veya tahdit, ideoloji mücadelesine tahdit olamaz.

İdeolojik mücadelenin baş silahı propaganda. Bu şu demektir: İdeolojik propaganda, hiçbir mücadele şekline tabi değildir. İdeolojik mücadelede baş hedef düşman ideolojileri yıkmak kendi ideolojimizi ise sevdirmek, öğretmek ve ümid kaynağı yapmaktır. İdeolojik mücadele zaferle sona ermeden, kazanılan siyasi, askeri muvaffakiyetler geçici olmağa mahkumdur. İdeolojik mücadele ise, milletin ideolojisini yükseltmeği, düşman ideolojilerini alçaltmağı hedef olarak alır. Düşmanlarını ve azalarını iktidardan silip atma ise, politik mücadeleyi gerekli kılar.

Bütün bu izahattan çıkan netice ise, düşmanları tek tek yok etme metodunun politik ve askeri mücadeleye mahsus olduğu, ideolojik mücadelenin ise, kendi ideolojimiz haricindeki bütün ideolojileri bütün adiliği ile tenkit etmek, açıklamaktan ibaret olduğunu unutmamaktır.

İdeolojik kavgada; bizim ideolojimizin dışındaki bütün ideolojiler düşmandır.

Politik ve askeri kavgada ve bunlara

bağlı propaganda savaşında ise, sadece hedef alman düşmandır diğer kuvvetler ise ya müttefik yada tarafsızdır.

Öyleyse sionizm, komünizm, hristiyanlık ve her gayri islami ve gayri millî telakkinin haksız, hatalı ve iğrenç olduğunu biliriz ve ilan ederiz. (İdeolojik Mücadele)

Buna karşılık, şartların bize düşman kıldığı asıl düşman ile savaşırsan, onu yalnız bırakacak her tedbire baş vururuz. Ki fiilivatta tek düşmanla savaşmış olalım. (Politik Mücadele)

Hristiyanlarla yapılan siyasi veya askeri anlaşma hristiyanlık ideolojisini diğerlerinden daha az kötü gördüğümüz manasına gelemmez.

Propaganda ya ideolojik, ya da politiktir. Bizim düşüncemize göre, yapılan ideolojik mücadelede temel ölçü hak ideolojiyi bütün gücümüzle telkin etmekten ibaret olacaktır. Zira ideoloji, ideolojinin düşmanıdır. Politik vasat, uzlaşma, anlaşma veya çarpışmalardan müstakildir.

Ayrıca sionizm, komünizmin müttefiki değildir, bir görünüşüdür. Bütün bunlardan başka olarak, sionizm de, komünizm de ve bütün diğer sol fikirler ve cereyanlar gibi, hatalı, sakat ve meşumdur. Hiçbir mülahaza, sakat, zararlı ve felaketli neticeler doğuran sistemlerin cerhine mani değildir. Zira ideolojik mücadele bütün mücadele şekillerinden müstakildir ve bütün mücadele şekillerinin temelidir.

Bu cihetten sionizmle mücadeleyi, komünizmle mücadeleden ayırmak mümkün değildir. Bu tarz düşünüş sakatlar ve muvaffakiyetsizlik amilidir.

İSLÂM MEMLEKETLERİ

İslam, Asya ve Afrika kıtalarına yayılmış vaziyettedir.

Asyadaki müslüman memleketleri ikiye ayrılır:

a — Esir

b — Hür islam memleketleri

Esir müslüman memleketler, Türk illeridir; Çin'den Karadeniz'e kadar uzanır.

ESİR MUSLUMAN MİLLETLER

Esir müslüman milletler de hürriyetlerini elde ederlerse, Türkiye dünyada hatırı sayılır bir güç olabilir. Bunu temin etmek üzere Türkiye'de islam ateminde ve anti-komünist memleketlerde, Türkistan meselesinin ehemmiyeti anlatılmalıdır.

Türkiye'nin yıkılması tehlikesine karşısı. Esir Türk illerinin kurtuluş mücadelelerinin ve islam milletlerinin mücadelelerinin hayati önemi unutulmamalıdır. Bu mesele müslüman milletler arasında kardeşlik duygularının artırılması mes'elesine bağlıdır.

Hürriyetine kavuşmuş müslüman milletlerle sıkı münasebetler kurmak ve Türkiye aleyhindeki Sion, mason ve Rus yalanlarını tesirsiz bırakarak müslüman milletleri psikolojik ve fikri liderliğini yapmak ve Esir Türklerin kurtuluş mücadelesine maddi ve manevi yardımlarını teksif etmek zardır.

(Devamı Gelecek Sayıda)

YENİDEN MİLLÎ Mücadele

ideolojiler kavgasından akisler

İST. ÜN. REKTÖRÜNÜN YEGENİ ASKERİ AJAN

Askeri sırları komünist ülkelerin ajanlarına satmak-
tan sanık Nahit İmre'nin, İstanbul Üniversitesi'nin geçen
yılı rektörü Ekrem Şerif Egeli'nin yegeni olduğu ortaya
çıkıştır. Nato sırlarını ve bazı askerî evrakın mikro-fi-
limlerini, Yugoslav istihbarat ajanı Kalman Petroviç,
Troşki Troçkovski ve Romen ajanı Rizil ile Vasil'e satar-
ken yakalanan Nahit İmre idam talebi ile yargılandı.

Mason Rektör Ekrem Şerif Egeli, bu ajanın dayısı ol-
maktadır. Yahudi Sahir Erman'ın avukatlığını yaptığı ajan
için askerî savcı: «İmre'nin vatan haini olarak 10 yıl hı-
met ettiğini, her Türk vatandaşının kendisini lânetle ana-
cağını» söylemiştir.

İmre aynı zamanda Macar asıllı Şahika adlı bir kadın-
la evlidir.

Masonların Tıp'da Oyunları

İLMİ BİR SKANDAL

Türkiye'yi iki haftadır te-
dirgin eden Kolera hastalığı,
Tıp Fakültesi profesörlerini de
bir birine düşürmüştür. Bilin-
diği gibi hastalığın teşhisi,
İstanbul Üniversitesi Tıp fa-
kültesinin bazı profesörlerince
gerek yapılamadığı gerekse
gizleniş sebebiyle zihinleri t-
yiden iyiye kurcalamıştı.

16 Ekim Cuma sabahı Prof.
Ekrem Kadri Unat'ın koyduğu
teşhis «Para-Kolera» idi. İlk
teşhisi milliyetçi bir hoca yap-
tı ya, buna gölge düşürmek
icabederdi. Derhal mason pro-
fesörler, başta eski rektör Ek-
rem Şerif Egeli olmak üzere
«Para Kolera» deyimi ilmi de-
ğildir diye yaygaraya başladılar.
İdeolojik çatışma böylece
ilim sahasına da sıçrayı verdi.
Ve masonluk kendi kuklaları
vasıtasıyla ve gazeteleriyle ye-
ni bir iddia ortaya sürdü: has-
talık «Vibrio El-Tor» dur. Hal-
buki iş isten geçmişti.

Bu iddialara Ekrem Kadri
Unat şöyle cevap verdi:

«Fakat çevremizdeki mem-
leketlerde Vibrio El Tor infek-
siyonları bulunduğu göre biz
deki mikrobun da Vibrio El
Tor olması gerekir kanaatleyle
teşhis konulması da bakteri-
yoloji disiplinine uymaz.

«1966 yılında Tıp Fakülte-
sinin öğrenciler için yayınla-
dığı Tıbbi Cerrahi El Kitabı'nın
1. cildinin 124. sayfasında
Para Kolera terimini kullan-
dıktan sonra, 19 Ekim 1970 ta-
rihinde «Para Kolera deyimi-
nin bilimsel bir esası yoktur»
diyenler, bu memlekette de-
ğerli bir çok bakteriyoğon
bulduğunu ve bu gibi mese-
lelerin mikrobiyoloji toplantı-
larında müzakere edilmesi ge-
rektiğini unutmamalıdır.»

YAHUDİ BAŞKANIN YEDİĞİ NANE

Birleşmiş Milletlerin 25.
kuruluş yılı dönümünde, ge-
nel kurul toplantısında konu-
şan Fransız Başbakanı Mauri-
ce Schumann (yahudidir) ko-
münist Çin'in Birleşmiş Mil-
letlere alınmasını istemiştir.
Kanada'nın Çin'i tanımamasın-
dan sonra yapılan bu taarruz
dünya milletleri için iyi şey-
ler düşünülmediğini ortaya
koyuyor.

Yahudi Schumann, «bütün
halklar ve milletler katılmış
olmadıktan sonra, barışçı, mü-
reffeh ve milletler arası nite-
likleri halz bir topluluk nasıl
kurulabilir?» demistir.

Pompidou'nun Moskova zi-
yareti komünistleri iyice ra-
hata kavuşturmuştur. Yahudi
devlet adamları komünizme
nasıl hizmet ediyor, anlaşı-
yor değil mi?

Türk Subayı Rusya'ya Esir

Geçenlerde bir Rus uçağı-
nın Trabzon'a kaçırılması, ko-
münist ülkelerde çok gürültü
lere sebep olmuştu. Uçağı ka-
çıranları Türk mahkemeleri
serbest bıraktığı halde, Rus-
lar illâ da iade edin diye ısr-
rar etmişlerdi.

Şimdi de bir keşif uçağı-
nın Gümrüğe hava alanına me-
buri inişe zorlanması, misli-
leme olarak kullanılıyor.

Fakat basında ve resmî a-
ğızlarda, kötü hava şartların-
dan dolayı sınırın yanlışlıkla
geçildiği ifade edilmekle be-
raber, bunun bir baskı unsu-
ru olarak kullanılmak isten-
diği unutuluyor. İçinde iki A-
merikalı ve bir Türk subayı-
nın bulunduğu uçak, şimdi
Gümrü'de keyfi yere bekleti-
liyor.

Yani bir Türk subayı şim-
di komünist Rusya'da esirdir.

Komünistlerin bu işi, uçak
kaçıran iki Rus için takas o-
larak kullanmak isteyecekle-
ri anlaşıyor.

Bu bir perestiş harbidir.
Bakalım, Moskofa karşı mil-
letin itibarı korunacak mı?

U-8 uçağıyla beraber esir
olan Türk subayı albay Cemal
Denli'nin başına gelenler yer-
li komünistleri epeyce sevin-
dirse gerek.

AMERİKALI HAHAMLAR ESRAR KAÇAKÇILIĞI YAPIYOR

Amerikan mali polisi esrar kaçakçısı
bir hahamı yakalamış ve tevkif etmiştir.
Esrar paketi İsrail'den Haham Salom'a
gelmiş, diğer bir haham olan Kenneth
Goldstein de tutuklanmıştır...